

สารนิพนธ์

เรื่อง ศิลปินเรื่ปปีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของ
ประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี

โดย

นางสาวปรณัฐ อมรชุติมวงค์

รหัสนักศึกษา 05590568

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อเรื่อง บทความวิจัย	ศิลปินแร่ปปีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี
ผู้เขียน	นางสาวปรณัฐ อมรชุติมาวงค์
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	อาจารย์ดร.พรานชีส นันตะสุนทร
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่อง ศิลปินแร่ปปีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ในวาระครบรอบ 100 ปี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเป็นชาตินิยมในสังคมเกาหลีใต้ ประวัติความเป็นมา รวมไปถึงสาเหตุที่สำคัญในการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ปี และศึกษาเกี่ยวกับศิลปินปปีวายในการเป็นตัวแทนของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่ยังออกมาแสดงถึงความรักชาติ โดยมีวิธีการศึกษา (1) แนวคิดความเป็นชาตินิยมของเกาหลี (2) กระบวนการกู้เอกราชเกาหลี (3) ทฤษฎีสัญญาวิทยา

ผลการศึกษาพบว่า รัฐบาลเกาหลีใต้ต้องการที่จะโน้มน้าวให้เยาวชนรุ่นใหม่หันมาตระหนักถึงวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ของเกาหลี จึงใช้ศิลปินแร่ปปีที่เป็นที่นิยมมาเป็นทูตประชาสัมพันธ์ในงานครบรอบ 100 ปีครั้งที่ผ่านๆ มา โดย ปปีวาย ได้เขียนบทเพลง My Land ขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการประกาศอิสรภาพของในวาระครบรอบ 100 ปี และสาเหตุที่เขาได้รับเลือกนั้นเป็นเพราะเขามีความรอบรู้และสนใจในประวัติศาสตร์เป็นอย่างมาก รวมไปถึงการออกรายการโทรทัศน์ เพลง และการโพสตีในบล็อกส่วนตัวที่แสดงออกถึงแนวคิดชาตินิยม รัฐบาลจึงได้เชิญเขามาเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ในการแสดงออกถึงความรักชาติ

คำสำคัญ : ชาตินิยมเกาหลี, BewhY, ศิลปินแร่ป, สัญญาวิทยา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ศิลปินเร้าปวีวาย (Bewhy) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

งานวิจัยชิ้นนี้สามารถทำสำเร็จได้ เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ดร.พรานซีส นันตะสุคนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่ให้คำแนะนำแนวทางในการศึกษา จนทำให้งานนี้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ ครอบครัว และเพื่อนๆ ทนาย สมุก เก๋ จ้า ล่า น้องมีวี่ที่คอยให้กำลังใจ คอยพูดคุยด้วยเมื่อหมดไฟในการทำงาน และขอบคุณทอยที่ช่วยแนะนำการจัดหน้ากระดาษ และที่ขาดไม่ได้ขอขอบคุณ Spotify เป็นอย่างยิ่งที่มีเพลงดี ๆ ให้ฟังระหว่างการทำงานในทุก ๆ ครั้งจึงทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและหากมีข้อผิดพลาดหรือบกพร่องประการใด ข้าพเจ้าขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ปรณัฐ อมรชุติมาวงศ์

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.4 ขอบเขตการศึกษาวิจัย.....	3
1.5 วิธีการศึกษาวิจัย.....	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 แนวคิดชาตินิยม.....	4
2.2 กระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชเกาหลี.....	5
2.2.1 เกาหลีในภายใต้อาณานิคมของญี่ปุ่น.....	5
2.2.2 การเคลื่อนไหวของนักศึกษาและคณะรัฐบาลเฉพาะกาลที่เซียงไฮ้.....	7
2.2.3 ความเป็นชาตินิยมในเกาหลี.....	12
2.3 ประวัติความเป็นมาและการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1.....	14
2.3.1 ประวัติความเป็นมาและการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1.....	14
2.3.2 การจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ในวาระครบรอบ 100 ปี.....	16
2.4 ลักษณะของบทเพลงแร็ป.....	19
2.4.1 ประวัติความเป็นมาของเพลงแร็ป.....	19
2.4.2 ความเป็นมาและบทบาทของเพลงแร็ปในสังคมเกาหลี.....	20
2.5 ประวัติของบีวาย (BewhY) ผลงาน และรางวัลที่เกี่ยวข้อง.....	24
บทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	33
3.1 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้า.....	33
3.2 ลักษณะของข้อมูลที่วิเคราะห์.....	33
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	33

3.3.1 ทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiology).....	33
3.4 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4.1 ขั้นตอนแรก.....	36
3.4.2 ขั้นตอนที่สอง.....	36
3.4.3 ขั้นตอนที่สาม.....	36
3.4.4 ขั้นตอนที่สี่.....	36
3.4.5 ขั้นตอนที่ห้า.....	36
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4.1 รายการโทรทัศน์ 무한도전 ตอนพิเศษประวัติศาสตร์เกาหลี.....	37
4.2 เพลง 만세 หรือภาษาไทยคือ “ไชโย”.....	38
4.3 เพลง 나의 땅 หรือภาษาไทยคือ “แผ่นดินของผม”.....	45
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	52
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	52
5.2 อภิปรายผล.....	52
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	54
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	57

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 ผู้นำนักศึกษาชาวเกาหลี.....	8
ภาพที่ 2 กลุ่มขบวนการเคลื่อนไหวของเกาหลี.....	9
ภาพที่ 3 คณะของรัฐบาลเฉพาะกาลเกาหลี อันซางโฮ.....	9
ภาพที่ 4 ยูนบงกิลถูกจับในการขั้ววงระเบิดใส่กลุ่มนายพลชาวญี่ปุ่น.....	11
ภาพที่ 5 ลำดับเหตุการณ์ในวาระครบรอบ 100 ปีกว่าจะเป็นเอกราชเกาหลี.....	16
ภาพที่ 6 ยูควันซุน นักศึกษาสถาบันอีฮวา.....	17
ภาพที่ 7 ประชาชนชาวเกาหลีร่วมออกมาเฉลิมฉลองวันประกาศอิสรภาพ 3-1.....	18
ภาพที่ 8 ประธานาธิบดี มุนแจอิน ร่วมเฉลิมฉลองงานวันประกาศอิสรภาพ 3-1.....	18
ภาพที่ 9 ศิลปินแร็ปวง The Last Poets.....	19
ภาพที่ 10 สมาชิกวง Seo Taeji & Boys.....	20
ภาพที่ 11 เว็บไซต์ hiphopplaya.....	22
ภาพที่ 12 บรรยายภาพงาน Hiphopplaya ที่เกาหลี.....	22
ภาพที่ 13 บรรยายภาพงาน Hiphopplaya ที่เกาหลี.....	23
ภาพที่ 14 ปีวายรับโล่เกียรติยศในการเป็นทูตประชาสัมพันธ์.....	24
ภาพที่ 15 รายการ 무한도전 ตอนประวัติศาสตร์เกาหลี.....	25
ภาพที่ 16 ปีวายขณะออกอากาศรายการ.....	28
ภาพที่ 17 ปีวายในรายการก่อนขึ้นแสดง.....	29
ภาพที่ 18 ปีวายและยางเซฮย็องก่อนขึ้นทำการแสดง.....	29
ภาพที่ 19 ปีวายขณะทำการแสดงเพลง “만세”.....	30
ภาพที่ 20 ฉากปิดการแสดงเพลง “만세”.....	30
ภาพที่ 21 ปีวายรับโล่เกียรติยศในการเป็นทูตประชาสัมพันธ์.....	31
ภาพที่ 22 โปสเตอร์โปรโมตคอนเสิร์ตเพลง My Land.....	32
ภาพที่ 23 การแสดง 만세	38
ภาพที่ 24 การแสดง 만세	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

เกาหลิตั้งอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่นเป็นเวลายาวนานถึง 35 ปี ภายใต้การตกอยู่ในอาณานิคมของญี่ปุ่นเป็นระยะเวลาหนึ่งทำให้ชาวเกาหลีต้องการที่จะตอบโต้ เนื่องจาก ญี่ปุ่นพยายามจะล้างสมองชาวเกาหลีว่า ชาวเกาหลีเป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์ญี่ปุ่น จึงได้มีการพัฒนาชุดความคิดเรื่องชาตินิยม โดยปลูกฝังกันตั้งแต่วัยเด็กให้เชื่อว่า ชาวเกาหลีสืบสายตระกูลเดียวกันกับบรรพบุรุษเกาหลีคนแรกเมื่อ 5,000 ปีก่อน ซึ่งสาเหตุของการเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อกอบกู้เอกราชของคนเกาหลีเนื่องจากประชาชนได้รับความกดดันจากระบอบอาณานิคมญี่ปุ่นที่ไม่เป็นธรรม ถูกเอารัดเอาเปรียบ มีการแกกฏหมายที่เป็นประโยชน์ต่อชาวญี่ปุ่น และสิ่งเหล่านี้ก็เป็นชนวนเหตุสำคัญที่ทำให้เหตุการณ์ที่ผู้นำทางวัฒนธรรมและศาสนาจำนวน 33 คนเดินแจกจ่ายเอกสารที่ระบุว่า เป็นคำประกาศอิสรภาพไปทั่วกรุงโซลพร้อมกับเรียกร้องให้เพื่อนร่วมแผ่นดินออกมาแสดงจุดยืนต่อต้านอาณานิคมญี่ปุ่น

ในช่วงการยึดครองเกาหลีของญี่ปุ่นปี 1910-1945 นั้นเต็มไปด้วยความเหยียดหยามของทหารญี่ปุ่น กลุ่มชาวเกาหลีที่คิดต่อต้าน จะถูกนำไปทรมานหรือประหารชีวิต มีการบังคับให้เปลี่ยนชื่อไปใช้ภาษาญี่ปุ่นและพูดภาษาญี่ปุ่นแทน ที่สำคัญ ผู้หญิงชาวเกาหลีจำนวนมากถูกบังคับให้ไปเป็นนางบำเรอกามของทหารญี่ปุ่นในช่วงยุคสงครามโลก แต่หลังจากจักรวรรดิ ญี่ปุ่นได้ล่มสลายลงไปหลังจบสงครามโลกครั้งที่สอง เหล่าผู้เคลื่อนไหวเพื่อเอกราชส่วนใหญ่ที่ได้ลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศ ก็ได้เดินทางกลับมาเกาหลี แต่อำนาจของเกาหลีไม่ได้อยู่ในมือของคนเกาหลีอีกต่อไปแต่เป็นการต่อสู้กันระหว่างสหภาพโซเวียตกับสหรัฐอเมริกา ฝ่ายคอมมิวนิสต์ กับ ฝ่ายประชาธิปไตย เป็นเหตุให้ประเทศถูกแบ่งออกเป็นสองฝั่ง ฝั่งหนึ่งเป็นคอมมิวนิสต์ที่ปกครองโดย คิม อิล ซอง โดยสหภาพโซเวียตเป็นผู้สนับสนุน ส่วนเกาหลีอีกฝั่งนั้นปกครองโดย ซึงมัน รี ที่ได้รับความไว้วางใจจากกองทัพสหรัฐ เพราะตัวเขานั้นได้จบการศึกษาจากประเทศอเมริกาและนับถือศาสนาคริสต์ และอ้างว่ายึดถือหลักการของประชาธิปไตย และจากเหตุการณ์การแบ่งเป็นสองฝ่ายของคนเกาหลีด้วยกันเองจึงทำให้เกิดเป็นสงครามระหว่างชาวเกาหลีด้วยกันเองในปี 1950 หรือที่เรารู้จักกันในนามของ “สงครามเกาหลี” สงครามนี้เกิดขึ้นเป็นระยะเวลากว่า 3 ปี สุดท้ายแล้วก็ไม่มีฝ่ายใดชนะได้อย่างเด็ดขาด จึงทำให้ต้องมีสัญญาการสงบศึกพร้อมทั้งมีการกำหนดเส้นแบ่งเขตแดนไว้บริเวณเส้นขนานที่ 38 จนถึงปัจจุบัน

ภายหลังจากการได้อิสรภาพจากญี่ปุ่นรวมถึงการทำสงครามแบ่งแยกดินแดนระหว่างเกาหลีเสร็จสิ้นลงแล้วทำให้ความเป็นชาตินิยมของประชาชนในเกาหลีใต้ได้ปรากฏอย่างแพร่หลาย จากการถูกญี่ปุ่นเข้ามาเป็นเจ้าอาณานิคม การเกิดสงครามเกาหลีนั้นล้วนเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดความเป็น

ชาตินิยมขึ้นในเกาหลี ชาวเกาหลีถูกหล่อหลอมให้รักชาติตั้งแต่เล็กจนโต ชาวเกาหลีทุกคนต้องร่วมกันทำให้ประเทศแข็งแกร่ง โดยแบบอย่างที่สำคัญเกี่ยวกับชาตินิยมคือ ท่านนายพล ปาร์ค ไกรที่อุดหนุณสินค้าต่างชาตินั้นจะกลายเป็นถูกมองว่าทรยศ ซึ่งมันได้ช่วยให้สนับสนุนนโยบายการบริโภคสินค้าในประเทศ ฝังความเป็นชาตินิยมแบบสุดโต่งไว้ในหัวของชาวเกาหลีใต้และสร้างกำแพงป้องกัน โดยการจัดเก็บภาษีนำเข้าที่มีอัตราสูงมากเพื่อให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขันได้ยาก

ในทุก ๆ วันที่ 1 มีนาคม ของทุกปี เกาหลีจะจัดงานเพื่อระลึกถึงวันที่เป็นอิสรภาพจากญี่ปุ่น และเพื่ออาลัยแด่วีรชนผู้กอบกู้แผ่นดินเกาหลี โดยปีนี้รัฐบาลท่านประธานาธิบดีมุนแฮอิน ได้ให้ความสำคัญแก่วาระพิเศษนี้อย่างมาก ตัวท่านได้เดินทางไปเยือนอาคารที่ทำการรัฐบาลเฉพาะกาลที่ฉงชิ่งเพื่อรำลึกประวัติศาสตร์และได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานขึ้นชุดหนึ่งเพื่อจัดกิจกรรมรำลึกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดประกวดสุนทรพจน์ อีกทั้ง วงดุริยางค์ซิมโฟนีแห่งกรุงโซล (Seoul Philharmonic Orchestra) ได้เรียบเรียงเสียงประสานของเพลงชาติสาธารณรัฐเกาหลีและบันทึกใหม่เพื่อเฉลิมฉลองวาระอันพิเศษนี้ โดยกิจกรรมที่เป็นใจกลางของการรำลึก คือ รัฐพิธีที่จัดรัฐสวงฮวามุน ท่านประธานาธิบดีและผู้แทนภาครัฐ ภาคประชาชนจำนวน 33 คนได้ประกอบพิธีเชิญธงชาติจากพระราชวังเคียงบกายังบริเวณพิธี ผู้แทนประชาชนตั้งแต่ราษฎรอาวุโสเรื่อยมาจนถึงนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอ่านคำประกาศเอกราชรวมไปถึงรายชื่อของผู้ลงนามท้ายประกาศเมื่อ 100 ปีที่แล้วทั้ง 33 ท่าน รวมถึงมีการแสดงบทเพลงของทูตประชาสัมพันธ์งานในปีซึ่งก็คือ “แร็ปเปอร์บีวาย”

บีวาย (BewhY) ถูกรับเลือกให้เป็นทูตประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับงานครบรอบ 100 ปี วันประกาศอิสรภาพของเกาหลีใต้ เขาผลิตผลงานเพลงเพื่อระลึกถึงการประกาศอิสรภาพจากญี่ปุ่นของชาวเกาหลีเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1919 บีวายได้สรรเสริญวีรบุรุษผู้เสียสละเพื่อแผ่นดินและแสดงความรักชาติผ่านบทเพลงที่มีชื่อเพลงว่า My Land (나의 땅) ซึ่งสาเหตุที่ทำให้บีวายได้รับเลือกเป็นทูตประจำปีนี้เนื่องจาก เขาเป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจในประวัติศาสตร์ของเกาหลีและนับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่รัฐบาลได้ให้ความสนใจในอุตสาหกรรมฮิปฮอปมากขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษา “ ศิลปินแร็ปบีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์ของงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของเกาหลีใต้ ครบรอบ 100 ปี ” โดยศึกษาถึงเนื้อหาของบทเพลง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นชาตินิยม ความเป็นมาของการจัดการฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 และความนิยมของเพลงแร็ปในประเทศเกาหลีใต้

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงความเป็นชาตินิยมในสังคมเกาหลีใต้ ประวัติความเป็นมารวมไปถึงสาเหตุที่สำคัญในการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ปีและศึกษาเกี่ยวกับศิลปินป๊อปปูล่าในการเป็นตัวแทนของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่ออกมาแสดงถึงความรักชาติ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงลักษณะความเป็นชาตินิยมในสังคมเกาหลีและทราบถึงประวัติความเป็นมาในการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 และทำให้ทราบประวัติของป๊อปปูล่าและแนวเพลงแร็ปที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชาตินิยม รวมไปถึงได้ฝึกฝนทักษะการอ่านและการแปลภาษาเกาหลี

1.4 ขอบเขตการศึกษา

1.4.1 ศึกษาการนำศิลปินมาใช้เพื่อส่งเสริมความเป็นชาตินิยมในประเทศเกาหลี

1.4.2 ศึกษาเกี่ยวกับงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี

1.4.3 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและกิจกรรมของแร็ปเปอร์ป๊อปปูล่า ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ 2016 – ปัจจุบัน

1.5 วิธีการศึกษา

1.5.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชาตินิยม

1.5.2 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประวัติของศิลปินป๊อปปูล่า ประวัติความเป็นมาของการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ

1.5.3 วิเคราะห์ความเป็นชาตินิยมของคนเกาหลีที่แม้ในปัจจุบันก็ยังคงสามารถพบเห็นได้อย่างแพร่หลาย

1.5.4 เรียบเรียงข้อมูลจากผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นชาตินิยม

2.1 แนวคิดชาตินิยม

แนวคิดชาตินิยมเกิดในยุโรปในคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิวัติฝรั่งเศส ค.ศ. 1789 และการก่อตัวของแนวคิดเสรีนิยมที่เรียกร่องเสรีภาพในด้านต่างๆ ซึ่งรวมถึงเสรีภาพที่จะมีอิสระจากอำนาจการคุกคามจากศัตรูภายนอกด้วย

ชาตินิยม หมายถึง ความเป็นชาติ ที่พลเมืองมีความรักและผูกพันกันทางวัฒนธรรมและการเมือง ทั้งจงรักภักดีต่อดินแดนที่อยู่อาศัยและมีจิตสำนึกในความสำคัญของตนในฐานะเป็นเจ้าของประเทศชาติ ตลอดจนความภาคภูมิใจที่เกิดมาเป็นพลเมืองของชาติหรือประเทศนั้นๆ ความรักชาติหรือความภักดีต่อปิตุภูมิจึงทำให้เกิดความผูกพันและความร่วมมือ ร่วมใจกันเพื่อปกป้องรักษาความเป็นชาติ การสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชาติ พัฒนาการความเป็นมาของแนวคิดชาตินิยมในแต่ละประเทศในยุโรปเกิดขึ้นและพัฒนาแตกต่างกันตามเงื่อนไขทางประวัติศาสตร์และการเมือง สังคมของประเทศนั้นๆ โดยทั่วไปก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 19 ความจงรักภักดีและความผูกพันรักชาติในพลเมืองของแต่ละประเทศยังไม่เกิดขึ้นเพราะในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 16-18 ความจงรักภักดีของพลเมืองยังคงอยู่ที่กษัตริย์หรือราชวงศ์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประเทศ

แนวคิดชาตินิยมที่ฝรั่งเศสนำไปเผยแพร่กลับเป็นปฏิปักษ์ต่อฝรั่งเศส เพราะกองทัพฝรั่งเศสที่อ้างว่าจะเข้ามาปลดแอกประชาชนจากการกดขี่ของระบบกษัตริย์ กลับสวมแอกของฝรั่งเศสแทนโดยเข้ายึดครองดินแดนต่างๆ เสียเอง การต่อต้านฝรั่งเศสในทุกๆ ทางโดยเฉพาะทางด้านภาษาและวัฒนธรรมซึ่งฝรั่งเศสเป็นผู้นำในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 ทำให้ชาตินิยมทางวัฒนธรรม หมายถึง การมีภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณี ประวัติศาสตร์ และอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติก่อตัวขึ้นควบคู่กับแนวคิดชาตินิยมทางการเมือง

ผลของแนวคิดชาตินิยมที่มีต่อโลก แนวคิดชาตินิยมเป็นอุดมการณ์และพลังความคิดทางการเมืองในยุโรปในคริสต์ศตวรรษที่ 19 และจากนั้นก็เติบโตและขยายตัวไปทั่วโลกในคริสต์ศตวรรษที่ 20 นำไปสู่การเกิดรัฐชาติหรือประเทศขึ้นทุกมุมโลก และทำให้คำว่า “ชาติ” มีความหมายทางการเมืองและทางวัฒนธรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ชาติ คือ กลุ่มคนที่ผูกพันเข้าด้วย และระลึกถึงความ

คล้ายคลึงกันท่ามกลางกลุ่มคนเหล่านั้น ด้วยวัฒนธรรม และภาษาซึ่งดูเหมือนว่ามีความสำคัญในการสร้างความเป็นชาติ รัฐ คือ องค์ประกอบทางการเมืองซึ่งมีอำนาจอธิปไตยสูงสุดที่จะต้องมีความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ในกิจการของตนเอง

2.2 กระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเอกราช

ในช่วงที่ตกเป็นเมืองขึ้น (1910-1945) ญี่ปุ่นปล้นสะดมแย่งชิงเอาทรัพยากรของโซซอน สั่งห้ามไม่ให้ใช้ภาษาเกาหลี ถึงขนาดออกคำสั่งให้เปลี่ยนชื่อในปี 1939 บังคับให้คนเกาหลีเปลี่ยนมาใช้ชื่อนามสกุลญี่ปุ่นแทน และเกณฑ์คนเกาหลีมาใช้แรงงานหรือเข้าร่วมกองทัพเพื่อทำ สงครามแปซิฟิก ชาวเกาหลีต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราช พวกเขาก่อตั้งองค์กรลับขึ้น เช่น ทงนิบอีย กุนบู โซซอน กวอนฮเวกตัน แทฮันควังบกฮเว ต่างๆ เพื่อต่อสู้กับทหารญี่ปุ่นที่อยู่ในเกาหลี นอกจากนี้ยังตั้งฐานปฏิบัติการเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชในจีน รัสเซียและอเมริกา ในเดือน มีนาคม 1919 ผู้นำเกาหลีได้ประกาศเรียกร้องเอกราชจากญี่ปุ่น ทั้งนักเรียนและประชาชนต่างออกมาเดินขบวนเรียกร้องอิสรภาพกันทั่วประเทศ การเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชนี้แผ่ขยายไปทั่ว ชาวเกาหลีทั้งในแมนจูเรีย เขตปริโมร์สกีไกร (ทางชายฝั่งตะวันออกประเทศรัสเซีย) สหรัฐอเมริกา ยุโรปและแม้แต่ในญี่ปุ่นเองต่างก็ออกมาเรียกร้องเอกราช หลังจากเหตุการณ์การเคลื่อนไหวนี้ ได้มีการจัดตั้งองค์กรของเกาหลีขึ้นในโซลที่เรียกว่า ฮันชอง จองบู ในเขตปริโมร์สกีไกร เรียกว่า แทฮันกุกมินอียฮเว รวมทั้ง รัฐบาลชั่วคราวในเซียงไฮ้ รัฐบาลชั่วคราวแห่งเกาหลีที่จัดตั้งขึ้นในเซียงไฮ้ ถือเป็นรัฐบาลแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตยชุดแรกของประเทศ มีการนำ เอารัฐธรรมนูญสมัยใหม่มาใช้ รวมถึงระบบการเมืองที่แบ่งแยกอำนาจออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการนอกจากนี้ยังได้จัดตั้งขบวนการต่อสู้ติดอาวุธต่อต้านญี่ปุ่น ในช่วงทศวรรษ 1920 มีกองทัพอิสรภาพเกาหลีกว่า 30 กองได้เข้ามีส่วนร่วมในการต่อต้านญี่ปุ่นในแมนจูเรียและเขตปริโมร์สกีไกร ในเดือนมิถุนายน 1920 กองทัพอิสรภาพเกาหลีนำ โดยฮง บอม-โด ได้ทำลายล้างกองทัพทหารญี่ปุ่นในเพ็งจูทุง มณฑลจี๋หลิน ประเทศจีนอย่างย่อยยับ ในเดือนตุลาคม 1920 อาสาสมัครนำกรบเกาหลีนำ โดยคิม ซวา-ชินเอาชนะกองกำลังญี่ปุ่นในเหอหลงเซียน แมนจูเรียได้อย่างยิ่งใหญ่ ซึ่งคนเกาหลีเรียกศึกนี้ว่า “สงครามแห่งของซัลลี” ในปี 1940 รัฐบาลชั่วคราวแห่งเกาหลีได้จัดตั้งกองกำลังปลดปล่อยเอกราชแห่งเกาหลี (Korean Liberation Army) ขึ้นที่ ฉงชิ่ง รวบรวมอาสาสมัครต่อสู้เพื่อเสรีภาพที่กระจายตัวอยู่ใน แมนจูเรีย รัฐบาลชั่วคราวแห่งเกาหลีประกาศสงครามกับญี่ปุ่นและส่งกองกำลังเข้ารบในแนวหน้าที่อินเดียนและพม่าเพื่อต่อสู้เคียงข้างกองทัพพันธมิตร มีคนเกาหลีบางคนได้รับการฝึกฝนพิเศษจากหน่วยรบพิเศษของสหรัฐอเมริกาเพื่อให้พร้อมต่อกรกับกองกำลังญี่ปุ่นในเกาหลี และแล้วเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 1945 ในที่สุดชาวเกาหลีก็ได้รับอิสรภาพกลับคืนหลังจากที่เฝ้ารอมาอย่างเนิ่นนานเนื่องมาจากการพ่ายสงคราม

แปซิฟิกของญี่ปุ่น กองกำลังสหรัฐอเมริกาและโซเวียตถูกส่งไปทางตอนใต้และเหนือของเส้นขนานที่ 38 เพื่อปลดกำลังญี่ปุ่นที่ยังหลงเหลืออยู่ในคาบสมุทรเกาหลี

2.2.1 เกาหลีในช่วงตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของญี่ปุ่น

เมื่อปี 1910 ญี่ปุ่นได้รวมแผ่นดินเกาหลีเป็นดินแดนของตนตามสนธิสัญญาการรวมญี่ปุ่น-เกาหลี โดยสัญญานี้เป็นที่ยอมรับของญี่ปุ่นเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น เพราะไม่มีการลงนามของกษัตริย์เกาหลีแต่อย่างใด เกาหลีในระยะการปกครองของญี่ปุ่นจะใช้ชื่อว่า “เกาหลีของมหาจักรวรรดิญี่ปุ่น (일제시대)” ในช่วงการปกครองภายใต้ของมหาจักรวรรดิญี่ปุ่น ส่วนใหญ่จะดำเนินไปด้วยผลประโยชน์ของชาวญี่ปุ่นมากกว่าชาวเกาหลีที่เป็นเจ้าของแผ่นดิน เกิดความสภาวะอดอยากและมีการเกณฑ์ชาวเกาหลีไปใช้แรงงานทาสเพื่อสร้างถนนและทำเหมืองแร่เป็นจำนวนมาก ในช่วงนี้จักรพรรดิแห่งญี่ปุ่นมีสถานะเป็นพระประมุขแห่งเกาหลี และยังทรงตั้งรัฐบาลข้าหลวงใหญ่ขึ้นมาปกครองเกาหลี แต่ส่วนใหญ่ผู้บัญชาการกองทัพมักจะเป็นชาวญี่ปุ่น การที่จักรวรรดิญี่ปุ่นได้เข้าทำการยึดครองคาบสมุทรเกาหลีนั้น ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศเสื่อมลงและยังเป็นสาเหตุของการแบ่งแยกดินแดนของเกาหลีอีกด้วย ตลอดระยะเวลาที่จักรวรรดิญี่ปุ่นเข้ามาปกครองเกาหลี ก็ได้พยายามลบล้างความเป็นชาติของเกาหลีด้วยการห้ามสอนประวัติศาสตร์และภาษาเกาหลีในโรงเรียน วัฒนธรรมเกาหลีถือเป็นสิ่งต้องห้ามและผิดกฎหมาย หนังสือประวัติศาสตร์ถูกทำลายทิ้งไปเป็นจำนวนมาก รวมไปถึงการหนังสือพิมพ์รายวันในยุคนั้นก็ถูกสั่งห้ามไม่ให้ตีพิมพ์เป็นภาษาเกาหลี

ในระหว่างการปกครองภายใต้จักรวรรดิญี่ปุ่นก็มีสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้นด้วย เกาหลีจึงถูกบังคับให้เข้าร่วมรบในนามฝ่ายอักษะกับจักรวรรดิญี่ปุ่น โดยผู้ชายเกาหลีจะถูกบังคับให้ไปเป็นทหาร ส่วนผู้หญิงเกาหลีจำนวนมากก็ถูกบังคับไปเป็นเครื่องสนองตัณหาของทหารญี่ปุ่นในช่วงสงคราม

ต่อมาในเดือน มกราคม 1918 กษัตริย์โกจงเสด็จสวรรคตโดยมีข่าวลือว่าเป็นการถูกลอบวางยาพิษโดยทหารชาวญี่ปุ่น ทำให้เกิดการเรียกร้องเอกราชทั่วประเทศเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1918 ผลจากการลุกฮือของประชาชนชาวเกาหลีในการเรียกร้องเอกราชนั้นทำให้ชาวเกาหลีราว 7,000 คน ถูกฆ่าโดยทหารและตำรวจญี่ปุ่น ชาวเกาหลีที่นับถือศาสนาคริสต์จำนวนมากถูกฆ่าและเผาในโบสถ์ระหว่างการเรียกร้องเอกราช ในช่วงเวลานั้น หลังจากการลุกขึ้นต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นในครั้งนี้ ชาว

เกาหลีที่ลี้ภัยอยู่ต่างประเทศจึงจัดตั้งรัฐบาลเฉพาะกาลขึ้นที่เซียงไฮ้ ประเทศจีน เพื่อต่อต้านการยึดครองของจักรวรรดิญี่ปุ่น

2.2.2 การเคลื่อนไหวของนักเรียน-นักศึกษาและรัฐบาลเฉพาะกาลที่เซียงไฮ้

ในเดือนมกราคม 1919 ที่กษัตริย์โงจงเสด็จสวรรคตอย่างน่าสงสัย ซึ่งสันนิษฐานว่า ถูกทหารญี่ปุ่นลอบปลงพระชนม์ด้วยยาพิษ กรณีสวรรคตนี้เป็นเหตุให้ชาวโซซ็อนไม่อาจนิ่งเฉยต่อไปได้อีก ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ นักเรียนโซซ็อนจำนวนประมาณ 600 คนรวมตัวกันชุมนุมกันที่หน้าสำนักงาน YMCA กรุงโตเกียว ผลัดกันขึ้นปราศรัยและอ่านร่างคำประกาศเอกราชที่ได้เตรียมไว้ วิธีที่ชาวโซซ็อนในกรุงโตเกียวใช้สื่อสารความปรารถนาให้ชาวโซซ็อนในโซลรับรู้ คือ แอบซ่อนร่างคำประกาศนี้ไว้ใต้หมวกแล้วข้ามน้ำข้ามทะเลมาเผยแพร่ โดยคณะผู้ก่อการที่มีคนทุกเพศทุกวัยทุกชนชั้นทุกศาสนา เห็นว่าวันที่ 1 มีนาคมเหมาะสมที่สุด เพราะใกล้เคียงกับวันจัดพระราชพิธีพระบรมศพ (วันที่ 3 มีนาคม) หากปฏิบัติการในวันดังกล่าว ฝ่ายญี่ปุ่นก็จะไม่สงสัยมากนัก และยังมีโอกาสระดมประชาชนที่ตั้งใจมาถวายบังคมพระบรมศพเข้าร่วมได้อีกมาก โดยขบวนการเรียกร้องเอกราชเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1919 เป็นเหตุการณ์ที่ผู้นำทางวัฒนธรรมและศาสนาจำนวน 33 คนเดินแจกจ่ายเอกสารที่ระบุว่าเป็นคำประกาศอิสรภาพไปทั่วกรุงโซลพร้อมกับเรียกร้องให้เพื่อนร่วมแผ่นดินออกมาแสดงจุดยืนต่อต้านอาณานิคมญี่ปุ่น ในเวลาบ่ายสองโมง นอกจากในกรุงโซลแล้ว กิจกรรมอ่าน แจกจ่าย และลงชื่อสนับสนุนคำประกาศเอกราชยังเกิดขึ้นทั่วอาณาจักรโซซ็อน ซึ่งมีส่วนหนึ่งเป็นดินแดนของเกาหลีเหนือในปัจจุบัน การเรียกร้องเอกราชเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1919 มีผลสืบเนื่องที่สำคัญสองประการ 1.) เหตุการณ์วันนั้นได้ปลุกสำนึกแห่งการต่อต้าน ฝังจิตวิญญาณแห่งการไม่ยอมจำนนในหัวใจของมวลมหาโคเรียนาชนดังที่พวกเขาได้แสดงออกในกิจกรรมต่อต้านอาณานิคมญี่ปุ่นจำนวนกว่า 1,500 ครั้ง ที่มีคนเกาหลีราว 2,000,000 คนทั่วประเทศเข้าร่วม ในจำนวนนี้มีคนที่ถูกจับกุมคุมขัง ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิต และฝ่ายอาณานิคมญี่ปุ่นได้ดำเนินการปราบปรามอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี 2.) ทำให้เกิดการยกระดับการต่อสู้จากการชุมนุมบนท้องถนนภายในอาณาจักรโซซ็อนไปสู่การรวมกลุ่มจัดตั้งรัฐบาลเฉพาะกาล (Korean Provisional Government/대한민국 임시정부) ที่เซียงไฮ้และที่อื่นๆ ซึ่งเป็นการพิสูจน์ให้สังคมนานาชาติเห็นว่า ชาวโซซ็อนจะไม่ยอมจำนนต่อระบอบการปกครองที่ไม่เป็นธรรมนี้อีกต่อไป

(ภาพที่ 1 ผู้นำนักศึกษาชาวเกาหลีในวันที่ 1 มีนาคม 1919 ที่มา : The Independence Hall of Korea)

คนเกาหลีจำนวนมากได้อพยพออกจากเกาหลีไปสู่แมนจูเรียและรัสเซีย ชาวเกาหลีในแมนจูเรียจึงจัดตั้งขบวนการกู้เอกราชที่มีชื่อว่า “ฮังฮิลอุนดง หรือ ทงนิบอุนดง (항일운동, 독립운동)” ขึ้นมาโดยขบวนการนี้เป็นการระดมพลทางทหารรวมไปถึงการทูตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเป็นอิสรภาพของชาวเกาหลี โดยขบวนการนี้ได้รับสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับรัฐบาลจีนจนได้รับการสนับสนุนในการจัดตั้งรัฐบาลเฉพาะกาลที่เซียงไฮ้ และขบวนการนี้มีทำสงครามกองโจรกับกองทัพญี่ปุ่นอยู่บ่อยครั้ง กองทัพได้รวมตัวกันเป็นกองทัพปลดปล่อยเกาหลี เมื่อราวปี 1940 ส่วนมากจะดำเนินการเคลื่อนไหวในจีนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชาวเกาหลีกว่าหมื่นคนเข้าร่วมในกองทัพปลดปล่อยประชาชนและกองทัพปฏิวัติแห่งชาตินี้

(ภาพที่ 2 กลุ่มขบวนการเคลื่อนไหวของเกาหลีในปี 1938 ที่มา : <http://www.hddy.or.kr>)

ถึงจะมีขบวนการต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากแต่อุดมการณ์หรือจุดประสงค์หลักของชาวเกาหลีก็คือปลดปล่อยประเทศเกาหลีให้เป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ทางทหารและการเมืองจากจักรวรรดิญี่ปุ่น

(ภาพที่ 3 คณะของรัฐบาลเฉพาะกาลเกาหลี อันซางโฮ คือ คนที่นั่งอยู่ตรงกลาง ที่มา : https://www.koreatimes.co.kr/www/news/special/2010/03/113_63179.html)

โดยกลุ่มสำคัญที่ทำให้การต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นประสบความสำเร็จคือ กลุ่มรัฐบาลเฉพาะกาลแห่งเกาหลี (Korean Provisional Government : KPG) กลุ่มรัฐบาลเฉพาะกาลจัดตั้งขึ้นที่ เซียงไฮ้ ประเทศจีน เมื่อวันที่ 13 เมษายน 1919 อันซางโฮ หนึ่งในรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานของรัฐบาลนี้ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ในหนังสือพิมพ์ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ปี 1920 ไว้ว่า “พวกเราเป็นตัวแทนของประชาชน สมาชิกรัฐมนตรีของเรามาจากทั่วทุกมุมโลก เราปฏิบัติหน้าที่ดั่งเช่นรัฐบาลอื่น ๆ เว้นแต่ถูกบังคับให้ทำงานในต่างประเทศ ประชาชนชาวเกาหลีจ่ายภาษีให้แก่ประเทศและอำนาจในการสั่งการต่าง ๆ ก็ย่อมเป็นของประชาชนชาวเกาหลีเช่นกัน ประชาชนชาวเกาหลียอมรับว่ารัฐบาลของเราเป็นรัฐบาลเดียวที่พวกเขาเป็นหนี้แห่งความจงรักภักดี ด้วยเหตุนี้พวกเราจึงรับฟังคำสั่งจากทุกกลุ่ม มีประชาชนชาวเกาหลีเป็นจำนวนมากที่ต้องการจะสังหารชาวญี่ปุ่นในเกาหลีให้สิ้นเสียเพื่อที่จะกำจัดศัตรูของประเทศให้สิ้นซาก แต่ในฐานะที่เป็นรัฐบาลแล้วนั้นเราได้ห้ามให้มีการกระทำความผิดกล่าวเพื่อรักษาไว้ซึ่งสันติภาพ” เพื่อเป็นการพิสูจน์ เขาได้บอกถึงนักข่าวที่มาสัมภาษณ์อีกว่า มีคำสั่งห้ามไม่ให้ประชาชนชาวเกาหลีดูถูกเหยียดหยาม หรือทำร้ายร่างกายทั้งด้านกายภาพและวาจาจากคนญี่ปุ่น โดยอันซางโฮได้กล่าวไว้ว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นการกระทำของคนป่าเถื่อน อย่างไรก็ตามเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเป็นอิสระจากจักรวรรดิญี่ปุ่นของเกาหลีนั้น การกระทำโดยสันติวิธีเหมือนจะต้องสิ้นสุดลง

ในเดือน สิงหาคม 1920 อันซางโฮได้เข้าพบกับสมาชิกวุฒิสภาชาวอเมริกันและแจ้งให้ทราบ ว่า รัฐบาลเฉพาะกาลเกาหลีได้รับการสนับสนุนจากชาวเกาหลีจำนวนกว่าสองล้านคนที่อาศัยอยู่ภายนอกประเทศเกาหลีที่มีความตั้งใจเดียวกันคือต้องการเป็นอิสระจากจักรวรรดิญี่ปุ่น หลังจากนั้น ในวันที่ 8 ธันวาคม 1920 ลีซิงมันได้เดินทางมาถึงที่ทำการของรัฐบาลที่เซียงไฮ้ และเกิดข้อพิพาทร้ายแรงระหว่างเขาและรัฐบาลเฉพาะกาลขึ้น ในการหาวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการเป็นเอกราชของเกาหลี ลีซิงมันต้องการที่จะทำงานร่วมกับชาวตะวันตกโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา เพื่อให้ประเทศเกาหลีได้รับเอกราชและเป็นที่ยอมรับผ่านการทูต แต่อีกด้านหนึ่ง ลีดงฮวี กลับสนับสนุนให้มีการปฏิวัติทางการทหารโดยรับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียต แต่ภายหลังก็มีรายงานว่า ลีดงฮวีได้รับเงินจากสหภาพโซเวียตเป็นจำนวนกว่า 300,000 USD เพื่อนช่วยเหลือด้านการเงินของเกาหลี แต่สุดท้ายแล้ว ลีดงฮวีก็ถูกกล่าวหาว่า กระทำการทุจริตและใช้อำนาจในทางที่ผิด จึงถูกให้ออกจากคณะรัฐบาลเฉพาะกาลเมื่อวันที่ 26 มกราคม 1921

แม้ว่ารัฐบาลเฉพาะกาลจะสนับสนุนประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญแต่ด้วยการทำงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพทำให้เสียการสนับสนุนจากชาวเกาหลีบางส่วน ดังนั้นผู้นำจึงต้องหาวิธีที่จะได้รับความไว้วางใจและการสนับสนุนจากประชาชนในการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของประเทศ จึงมีการจัดประชุมสมัชชาแห่งชาติขึ้นในปี 1923 เพื่อฟังความคิดเห็นของประชาชน และมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญอีก 2 ครั้งในปี 1925 และ 1927 และยังมีการจัดตั้งขบวนการแนวร่วมการรวมชาติขึ้นในปี 1927

ภายหลังจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี 1927 พรรคการเมืองต่าง ๆ ได้แก่ พรรคปฏิวัติโซซ็อน, พรรคเอกราชเกาหลี, พรรคชาตินิยมเกาหลี และพรรคชาติโซซ็อน ก็ถูกรวมเข้าด้วยกันโดยแบ่งย่อยเป็น 2 พรรคคือ พรรคเอกราชเกาหลี และ พรรคปฏิวัติแห่งชาติโซซ็อน ในขณะที่รัฐบาลเฉพาะกาลก็เริ่มฟื้นฟูความน่าเชื่อถือของพวกเขาอีกครั้ง หลังจากเหตุการณ์ที่ ลีบงชาง ได้ขว้างระเบิดใส่จักรพรรดิญี่ปุ่นในปี 1932 และ ยุนบงกิล ที่ขว้างระเบิดใส่กลุ่มนายพลชาวญี่ปุ่นในเซียงไฮ้เมื่อปี 1932 โดยนักกิจกรรมอิสระทั้งสองเป็นผู้รักชาติที่มีความเกี่ยวข้องกับรัฐบาลเฉพาะกาล ดังนั้นรัฐบาลเฉพาะกาลจึงได้เจรจาต่อรองและต่อสู้เพื่อเอกราชของคนเกาหลี แต่อย่างไรก็ตามการปราบปรามของนักจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นก็ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และเกิดการปราบปรามรัฐบาลเฉพาะกาลที่เซียงไฮ้โดยญี่ปุ่น จึงทำให้รัฐบาลเฉพาะกาลถูกบังคับให้ออกจากเซียงไฮ้และย้ายที่ทำการไปยังเมืองต่าง ๆ ดังนี้ หางโจว (1932), จันเจียง (1935), ฉางซา (1937), กวางตุ้ง (1938), หลิวโจว (1938), ฉงชิ่ง (1939-1940)

(ภาพที่ 4 ยุนบงกิลถูกจับในการขว้างระเบิดใส่กลุ่มนายพลชาวญี่ปุ่น ที่มา : <https://www.together100.go.kr/eng/lay2/S79T82C89/contents.do>)

2.2.3 ความเป็นชาตินิยมในเกาหลี

ในอดีตเจ้าอาณานิคมที่สำคัญอย่างญี่ปุ่น ที่พยายามล้างสมองชาวเกาหลีว่า ชาวเกาหลีนั้นเป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์ญี่ปุ่น จึงได้มีการพัฒนาชุดความคิดในเรื่องชาตินิยม โดยจะมีการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ให้เชื่อว่าชาวเกาหลีนั้น สืบสายตระกูลเดียวกันกับบรรพบุรุษเกาหลีคนแรกเมื่อ 5,000 ปีก่อน และรัฐบาลทหารของนายพล ปาร์ค ก็ได้ย้าแนวคิดชาตินิยม โดยมุ่งให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในประเทศ และเป็นหนึ่งเดียว เพื่อปลุกใจเหล่าประชาชนชาวเกาหลี ให้ทุ่มเทแรงกายแรงใจทั้งหมด เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเกาหลี และมันเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดในการหลุดพ้นจากอดีตอันขื่นขมที่ผ่านมา

ความสัมพันธ์ระหว่าง เกาหลี และ ญี่ปุ่น มีมานานตั้งแต่สมัย โชกุน ที่มีก๊วแวมารุกราน ฆ่าชีวิตชาวเกาหลีไปหลายแสนคน ในช่วงปี 1592-1598 ซึ่งเป็นการกระทำที่โหดเหี้ยมผิดมนุษยธรรมของชาวญี่ปุ่นที่มีต่อเกาหลี มีทั้งการสังหารหมู่ มีการสะสมลูกที่ตัดมาจากศพของชาวเกาหลีเพื่อเป็นรางวัลจากสงครามอีกด้วยและหลังจากนั้นในช่วงการยึดครองเกาหลีของญี่ปุ่นในปี 1910-1945 นั้น ก็เต็มไปด้วยความเหยียดหยามโหดของทหารญี่ปุ่นไม่ต่างกัน กลุ่มชาวเกาหลีที่คิดต่อต้าน จะถูกนำไปทรมานหรือประหารชีวิต มีการบังคับให้เปลี่ยนชื่อไปใช้ภาษาญี่ปุ่น และพูดภาษาญี่ปุ่นแทน ที่สำคัญ ผู้หญิงชาวเกาหลีจำนวนมากถูกบังคับให้ไปเป็นนางบำเรอกามของทหารญี่ปุ่นในช่วงยุคสงครามโลก มันได้ทำให้ชาวเกาหลี เคียดแค้น มาจวบจนถึงปัจจุบัน

แต่หลังจากจักรวรรดิ ญี่ปุ่นได้ล่มสลายลงไปหลังจบสงครามโลกครั้งที่สอง เหล่าผู้เคลื่อนไหวเพื่อเอกราชส่วนใหญ่ที่ได้ลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศ ก็ได้เดินทางกลับมาเกาหลี แต่อนาคตของเกาหลีไม่ได้อยู่ในมือของคนเกาหลีอีกต่อไป การต่อสู้กันระหว่างสหภาพโซเวียต กับ สหรัฐอเมริกา ฝ่ายคอมมิวนิสต์ กับ ฝ่ายประชาธิปไตย และสุดท้ายมันทำให้ประเทศถูกแบ่งออกเป็นสองฝั่ง ฝั่งหนึ่งเป็นคอมมิวนิสต์ ที่ปกครองโดย คิม อิลซอง โดยสหภาพโซเวียตหนุนหลังอยู่ ส่วนเกาหลีอีกฝั่งนั้นปกครองโดย ซึงมัน รี ที่ได้รับความไว้วางใจจากกองทัพสหรัฐ เพราะตัวเขานั้นได้จบการศึกษาจากประเทศอเมริกา และนับถือศาสนาคริสต์ และอ้างว่า ยึดถือหลักการของประชาธิปไตย มันเป็นความแตกแยกที่ไม่ได้สร้างโดยคนเกาหลี พวกเขาไม่สามารถกำหนดอนาคตตัวเองได้เลยด้วยซ้ำ การแบ่งแยกฝั่งเหนือ และ ใต้นั้น ถูกสถาปนาโดยชาตินิยมใหญ่อย่าง สหภาพโซเวียต และ สหรัฐอเมริกา และสุดท้าย ก็ได้ทำให้เกิดสงครามระหว่างชาวเกาหลีด้วยกันเองขึ้นในปี 1950 แม้ทางฝั่งใต้ เกือบจะถูกยึดได้เกือบทั้งหมดแล้วด้วยซ้ำ ตอนนั้น เกาหลีเหนือ ที่ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียตบุกมาจนเกาหลีใต้ แทบจะหายไปจากแผนที่แล้ว เหลือเพียงปราการด่านสุดท้าย บริเวณเมืองท่าทางตอนใต้ คือ ปูซาน และเป็น นายพลดักลาส แมคอาร์เธอร์ ที่มาเป็นฮีโร่ให้ชาวเกาหลีใต้ ในการยกพลขึ้นบกที่เมือง อินซอน โดยร่วมมือกับ กองกำลังของสหประชาชาติ สามารถตีฝ่าวงล้อมกองทัพเกาหลีเหนือให้ถอยไปถึงชายแดนจีนได้สำเร็จและฝั่งเกาหลีใต้ ก็เกือบจะประกาศชัยชนะ ได้อยู่แล้ว แต่ ท่าน

ประธานเหมา จาก จีนก็ได้ส่งกองกำลังมาช่วยเหลือเกาหลีเหนือ ทำให้กองกำลังของสหประชาชาติ ต้องถอยร่นลงมา ทำให้ไม่มีฝ่ายใดที่สามารถเอาชนะได้แบบเด็ดขาด จึงทำให้ต้องมีการประกาศสงบศึก พร้อมกับการกำหนดเส้นแบ่งเขตแดนไว้ที่เส้นขนานที่ 38 จวบจนถึงปัจจุบัน

การแบ่งประเทศเช่นนี้ ทำให้เกิดความแตกแยกของความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว และ บรรดาเพื่อน ๆ มันได้สร้างความเจ็บปวดให้เกิดขึ้นกับชาวเกาหลีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะ ผู้ที่เคย อยู่ในสถานที่กั้นระหว่างเขตแดนของประเทศทั้งสอง เพราะความเป็นญาติมิตรกันนั้นยังอยู่ แต่ ไม่สามารถที่จะพบเจอกันได้เหมือนอยู่คนละประเทศและหลังจากสิ้นสุดสงครามระหว่างเกาหลีเหนือ และ เกาหลีใต้ ปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดความรักชาติ ของผู้ชายชาวเกาหลีมากที่สุด คือการที่ต้องทนเห็น ภาพทหารอเมริกัน อยู่กับผู้หญิงชาวเกาหลี ซึ่งตกเป็นเหยื่อของการล่าอาณานิคมทางเพศ ทุกสิ่งเหล่านี้ล้วนปลูกเร้าให้เกิดความเป็นชาตินิยมขึ้นในเกาหลี เริ่มตั้งแต่การเรียน ครูต่างพร่ำสอนนักเรียนให้ เชื่อว่าคนเกาหลีสืบสายเลือดกันมากกว่า 5,000 ปี เมื่อจบการศึกษาและได้ทำงาน พวกเขาต่างถูกราย ล้อมไปด้วยการรณรงค์ ทั้งป้ายประกาศ สื่อต่าง ๆ ของประเทศ ให้ร่วมกันล้ม ประเทศญี่ปุ่นให้จงได้ ทุกคนต้องช่วยกันทำให้ประเทศแข็งแกร่งด้วยการทำงานที่เพิ่มขึ้น ต้องทำงานให้ได้วันละ 12 ชม. ไม่หยุดแม้กระทั่งในวันเสาร์ มีการแต่งเพลงปลุกใจ แล้วปล่อยทางวิทยุ โดยเปิดเพลงเหล่านี้ซ้ำ ๆ ให้เป็น ที่จดจำสำหรับประชาชนทุกคน

ท่านนายพล ปาร์ค นั้นก็ได้เป็นแบบอย่างที่ดี ในการแสดงความเป็นชาตินิยม ใครที่อุทธรณ์ สินค้าต่างชาติ นั้น จะกลายเป็นถูกมองว่าทรยศ ซึ่งมันได้ช่วยให้สนับสนุนนโยบายการบริโภคสินค้าใน ประเทศ ฝังความเป็นชาตินิยมแบบสุดโต่งไว้ในหัวของชาวเกาหลีใต้ และสร้างกำแพงป้องกัน โดยการ จัดเก็บภาษีนำเข้าแบบสูงมาก ๆ เพื่อให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขันได้ยากและแม้เกาหลีใต้จะเป็นประเทศ หนึ่งที่ประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ในปี 1997 เหมือนเช่นที่ประเทศไทยได้เจอ แต่ความเป็น ชาตินิยมหนึ่งเดียวของเกาหลีนั้น ก็ทำให้เขาสามารถคลี่คลายปัญหาใหญ่นี้ได้ก่อนประเทศอื่น การ ร่วมแรงร่วมใจกันแก้ปัญหา ทั้งรัฐบาลและผู้นำธุรกิจระดับสูง ออกมาเรียกร้องความรักชาติ และความ สามัคคีจากประชาชน ตัวอย่างเช่น บริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง ฮุนได ตั้งเวทีรวมพลหน้าสำนักงานใหญ่ เพื่อ ประกาศว่า ฮุนไดต้องชูธงสนับสนุนการอุทิศตัวเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของเกาหลี ความเป็นชาตินิยม เพื่อปกป้องตนเองของเกาหลีใต้นั้น ถือเป็นเหมือนกาวเชื่อมสังคมให้มาสามัคคีกันได้อยู่เสมอ มันเป็น สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญที่เกาหลีนั้นมาใช้ทุกครั้งที่บ้านเมืองเกิดรอยร้าวขึ้น

2.3 ประวัติความเป็นมาและการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1

2.3.1 บริบททางประวัติศาสตร์

2.3.1.1 การเคลื่อนไหวครั้งแรกในช่วงเดือนมีนาคม (ในปี 1919 การต่อต้านเจ้าอาณานิคมญี่ปุ่น)

ในปี 1918 ก่อนเกิดขบวนการ 1 มีนาคมเพียงหนึ่งปี ประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน (Woodrow Wilson) แห่งสหรัฐอเมริกาได้ประกาศถ้อยแถลง 14 ประการ (Fourteen Points) ต่อสภาองเกรส เมื่อวันที่ 8 มกราคม 1918 หลักใหญ่ใจความของถ้อยแถลงอยู่ที่การให้น้ำหนักกับชนพื้นถิ่นเท่ากับเจ้าอาณานิคมในประเด็นอำนาจอธิปไตย ความข้อนี้สะท้อนอย่างชัดเจนในย่อหน้าแรกของคำประกาศเอกราชวันที่ 1 เดือน 3 (หมายถึง เดือนมีนาคม) (Proclamation of Korean Independence/3.1 독립선언서) ซึ่งระบุว่า “ โขซ็อนเป็นรัฐที่ไม่ขึ้นต่อใครและชาวโขซ็อนก็ปกครองตนเองได้” และขอ “ยืนยันความเสมอภาคเฉกเช่นชาติสมาชิกอื่นๆ ”

ส่วนปัจจัยภายในของเกาหลีที่ส่งผลต่อการเคลื่อนไหว โดยมากมาจากแรงกดดันที่ประชาชนได้รับจากระบอบอาณานิคมญี่ปุ่นที่ไม่เป็นธรรม กดขี่และเอาเปรียบ เช่น มีการลดพระราชฐานะของกษัตริย์เกาหลีให้มีสถานะเป็นรองจากสมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่น เปลี่ยนชื่อประเทศจากจักรวรรดิฮันอันยิ่งใหญ่หรือแทฮันเซกุก (Korean Empire/대한제국/大韓帝國) ซึ่งประกาศใช้เมื่อปี 1897 กลับไปเป็นโขซ็อน (หรือโซเซ็อนในภาษาญี่ปุ่น) (Joseon/조선/朝鮮) ออกพระราชบัญญัติการศึกษาบังคับเรียนภาษาญี่ปุ่นกับครูชาวญี่ปุ่นและใช้แบบเรียนของญี่ปุ่นเท่านั้น ออกกฎหมายควบคุมการรวมกลุ่ม แกไขกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ให้ชาวญี่ปุ่นเข้าไปยึดครองที่ดินของชาวโขซ็อนได้

ในเดือนมกราคม 1919 กษัตริย์โคจงสวรรคตอย่างน่าสงสัย ซึ่งสันนิษฐานว่า พวกญี่ปุ่นปลงพระชนม์ด้วยยาพิษ กรณีสวรรคตนี้เป็นเหตุให้ชาวโขซ็อนไม่อาจนิ่งเฉยต่อไปได้อีก ในวันที่ 8 กุมภาพันธ์ นักเรียนโขซ็อนจำนวนประมาณ 600 คนรวมตัวกันชุมนุมกันที่หน้าสำนักงาน YMCA กรุงโตเกียว ผลัดกันขึ้นปราศรัยและอ่านร่างคำประกาศเอกราชที่ได้เตรียมไว้ วิธีที่ชาวโขซ็อนในกรุงโตเกียวใช้สื่อสารความปรารถนาให้ชาวโขซ็อนในโซลรับรู้คือ แอบซ่อนร่างคำประกาศนี้ไว้ใต้หมวกแล้วข้ามน้ำข้ามทะเลมาเผยแพร่

คณะผู้ก่อการที่มีคนทุกเพศทุกวัยทุกชนชั้นทุกศาสนา ต่างเห็นพ้องตรงกันว่าวันที่ 1 มีนาคมเหมาะสมที่สุด เพราะใกล้เคียงกับวันจัดพระราชพิธีพระบรมศพ (วันที่ 3 มีนาคม)

หากลงมือในวันดังกล่าว ฝ่ายญี่ปุ่นก็จะไม่สงสัยมากนัก และยังมีโอกาสระดมมวลมหาโคเรียชนที่ตั้งใจมาถวายบังคมพระบรมศพเข้าร่วมได้อีกมากมีการพิมพ์เผยแพร่ร่างคำประกาศดังกล่าวถึง 21,000 ฉบับ แต่ถูกทหารญี่ปุ่นจับได้ นักต่อสู้ท่านหนึ่งชื่อ ชน พ्यों-ฮี ดิดสินบนทหารญี่ปุ่นด้วยเงิน 5,000 วอน จึงรอดมาได้ และกลายเป็นการเคลื่อนไหวครั้งประวัติศาสตร์ในเวลาต่อมา

การเรียกร้องเอกราชเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1919 มีผลสืบเนื่องที่สำคัญสองประการข้อแรก เหตุการณ์วันนั้นได้ปลุกสำนึกแห่งการต่อต้าน ฝังจิตวิญญาณแห่งการไม่ยอมจำนนในหัวใจของมวลมหาโคเรียชนดังที่พวกเขาได้แสดงออกในกิจกรรมการต่อต้านอาณานิคมญี่ปุ่นจำนวนกว่า 1,500 ครั้ง ที่มีคนเกาหลีราว 2,000,000 คนทั่วประเทศเข้าร่วม ในจำนวนนี้มีคนที่ถูกจับกุมคุมขัง ถูกทำร้ายถึงแก่ชีวิต และฝ่ายอาณานิคมญี่ปุ่นได้ดำเนินการปราบปรามอย่างต่อเนื่องตลอดปี 1919 ข้อที่สอง ทำให้เกิดการยกระดับการต่อสู้จากการชุมนุมบนท้องถนนภายในอาณาจักรโชซอนไปสู่การรวมกลุ่มจัดตั้งรัฐบาลเฉพาะกาล (Korean Provisional Government/대한민국 임시정부) ที่เซี่ยงไฮ้และที่อื่นๆ ซึ่งเป็นการพิสูจน์ให้สังคมนระหว่างประเทศเห็นว่า ชาวโชซอนจะไม่ยอมจำนนต่อระบอบการปกครองที่ไม่เป็นธรรมนี้อีกต่อไป ที่สำคัญที่สุดคือ การเรียกร้องเอกราชเมื่อวันที่ 1 มีนาคม 1919 ถือเป็นกิจกรรมต่อต้านอาณานิคมญี่ปุ่นครั้งแรกสุด กระจายไปทั่วอาณาจักร และมีจำนวนผู้เข้าร่วมมากที่สุดในประวัติศาสตร์เกาหลีก่อนสถาปนาเป็นสาธารณรัฐ

(ภาพที่ 5 ลำดับเหตุการณ์ในวาระครบรอบ 100 ปีกว่าจะเป็นเอกราชเกาหลี ที่มา : <https://www.the101.world/101-one-on-one-ep-30-jakkrit/>)

2.3.2 การจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ในวาระครบรอบ 100 ปี

รัฐบาลท่านประธานาธิบดีมุนแจอิน ให้ความสำคัญแก่วาระพิเศษนี้อย่างมาก ตัวท่านเองได้เดินทางไปเยือนอาคารที่ทำการรัฐบาลเฉพาะกาลที่จงซิงเพื่อรำลึกประวัติศาสตร์ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานขึ้นชุดหนึ่งเพื่อจัดกิจกรรมรำลึกในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดประกวดสุนทรพจน์ การจัดนิทรรศการออนไลน์และออฟไลน์ ที่สำคัญ วงดุริยางค์ซิมโฟนีแห่งกรุงโซล (Seoul Philharmonic Orchestra) ได้เรียบเรียงเสียงประสานของเพลงชาติสาธารณรัฐเกาหลี (애국가) และบันทึกใหม่เพื่อเฉลิมฉลองวาระอันพิเศษนี้ นักต่อสู้เพื่อเอกราชที่ได้รับการกล่าวถึงเป็นพิเศษในปีนี้เป็น สุภาพสตรีนามว่า ยูควันซุน นักศึกษาสถาบันอึฮวา (วิทยาลัยนานาชาติของมหาวิทยาลัยสตรีอึฮวาในขณะนั้น) เหตุที่เธอได้รับการยกย่องเป็นพิเศษ ด้านหนึ่งมาจากความอาจหาญในการเผชิญหน้ากับทหารญี่ปุ่น การนำคำประกาศเอกราชกลับไปเผยแพร่ที่ซ็อนอัน บ้านเกิดของเธอ และยืนหยัดต่อสู้จนเสียชีวิตในคุกเมื่ออายุเพียง 17 ปี อีกด้านหนึ่งคือ ความเป็นสุภาพสตรี ซึ่งอาจเป็นผลจากการเคลื่อนไหวของเฟมินิสต์ในสังคมเกาหลีที่ต้องการเปิดพื้นที่ของผู้หญิงในสังคม

(ภาพที่ 6 ยุควินซอน นักศึกษาสถาบันฮิวา ที่มา : <https://news.joins.com/article/23267145>)

กิจกรรมที่เป็นใจกลางของการรำลึกคือรัฐพิธีที่จัดรัฐศวันฮวามุน ท่านประธานาธิบดีและผู้แทนภาครัฐ ภาคประชาชนจำนวน 33 คนได้ประกอบพิธีเชิญธงชาติจากพระราชวังเคียงบกมายังบริเวณพิธี ผู้แทนประชาชนตั้งแต่ราษฎรอาวุโสเรื่อยมาจนถึงนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอ่านคำประกาศเอกราชบรรทัดต่อบรรทัดจนถึงรายชื่อของผู้ลงนามท้ายประกาศเมื่อ 100 ปีที่แล้วทั้ง 33 ท่าน นอกจากการอ่านคำประกาศเอกราชแล้ว พี่น้องมวลมหาโคเรียซนยังได้ร่วมกันเปล่งวาจาประโยคสำคัญที่บรรดานักต่อสู้ทั้งหลายตะโกนออกไปในวันนั้น นั่นคือ “อิสรภาพจักรวรรดิเกาหลีจงเจริญ (대한독립만세)” ซึ่งรัฐบาลประธานาธิบดีคนแรกของเกาหลีใต้ได้ปรับมาจาก “อิสรภาพโซซอนจงเจริญ (조선독립만세)” เพื่อระลึกถึงสถานะของเกาหลีช่วงจักรวรรดิก่อนที่ญี่ปุ่นจะผนวกเป็นดินแดนส่วนหนึ่งในปี 1910

(ภาพที่ 7 ประชาชนชาวเกาหลีร่วมออกมาเฉลิมฉลองวันประกาศอิสรภาพ 3-1 ที่มา :
<https://m.blog.naver.com/mopaspr/221470586541>)

(ภาพที่ 8 ประธานาธิบดี มุนแจอิน ร่วมเฉลิมฉลองงานวันประกาศอิสรภาพ 3-1 ในวาระครบรอบ 100 ปี ที่มา :
<http://www.dongponews.net/news/articleView.html?idxno=39102>)

ส่วนกิจกรรมไม่เป็นทางการนั้นมีตั้งแต่การร่วมสนุกชิงรางวัลด้วยการตัดประโยคในคำประกาศเอกราชพร้อมกับเขียนข้อความใส่ลูกบอลจับสลากชิงโชค และวาดธงชาติเกาหลีในแบบของแต่ละคนอีกด้วย

2.4 ลักษณะของบทเพลงแร็ป

2.4.1 ประวัติความเป็นมาของเพลงแร็ป

แร็ปเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมฮิปฮอป ที่ประกอบด้วย การร้องแร็ป การสแครชแผ่นเสียง (Scratch) เต้นเบรกแดนซ์ (Breakdance) และการเขียนภาพศิลปะบนฝาผนัง (Graffiti) การเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของดนตรีแร็ปยังเชื่อมโยงการเปลี่ยนแปลงของสังคม รวมถึงพัฒนาการของดนตรีและคนในแต่ละยุคได้ ทำให้เข้าใจพัฒนาการของดนตรีแร็ป ที่เปลี่ยนฐานะจากดนตรีของชนชั้นแรงงาน กลายเป็นดนตรีกระแสหลักที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก และด้วยเหตุนี้เพลงแร็ปจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อสังคมเกาหลีเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากตะวันตก

แร็ป และฮิปฮอป มีต้นกำเนิดในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงยุค 1970s ซึ่งพัฒนาขึ้นมากลายเป็นแนวเพลงแนวหนึ่งที่เป็นที่นิยมทั่วโลกจนถึงทุกวันนี้ ในหน่วยย่อยของแนวเพลงฮิปฮอปเอง เมื่อเราแบ่งลึกลงไปก็จะพบว่า มีแนวเพลงฮิปฮอปการเมือง ที่เรียกกันว่า ‘Political hip hop’ หรือ ‘Conscious hip hop’ อยู่ด้วย ส่วนใหญ่แล้วเป็นการแร็ปเสียดสีการเมือง ทำทนายประเด็นต่างๆ ในสังคม ซึ่งต่างก็พัฒนาควบคู่มากับการกำเนิดเพลงฮิปฮอปมาโดยตลอด โดยกลุ่มฮิปฮอปที่ออกมาพูดถึงเรื่องการเมืองกลุ่มแรกๆ คือ The Last Poets ที่เรียกได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของ Political hip hop กับเพลง ‘When The Revolution Comes’ ในปี 1970 ที่พูดถึงความสูญเสีย และการรุนแรงเมื่อเกิดการปฏิวัติ ที่ต้นทุนการสูญเสียมีอยู่รอบทิศทาง ปืนและไรเฟิลจะมาแทนที่บทกวี และบทความ

(ภาพที่ 9 ศิลปินแร็ปวง The Last Poets ที่มา : <https://thematter.co/wp-content/uploads/2018/10/MI0002784683.jpg>)

ต่อมาในยุค 1980s หลังอดีต ปธน.โรนัลด์ เรแกน เข้ามาดำรงตำแหน่ง สถานการณ์ของชาวผิวสี หรือแอฟริกัน-อเมริกันกลับแย่ลง คนผิวสีถูกกดขี่ ว่างงาน ถูกตำรวจทำร้าย มีโรงเรียนไม่เพียงพอ สังคมและการเมืองไม่สนใจคนกลุ่มนี้ ทำให้แร็ปแนววิพากษ์สังคมเกิดมากยิ่งขึ้น อย่างเช่น ‘How We Gonna Make The Black Nation Rise?’ (เราจำทำให้ชนชาติของคนผิวสีผงาดยังไง?) ของ Brother D พี่เตอร์ริงกับ Collective Effort และอีกเพลงที่ประสบความสำเร็จมากในวงการฮิปฮอป อย่าง ‘The Message’ ของ Grandmaster Flash and the Furious Five ที่ใส่เต็มมาทั้งเรื่องสภาพความยากจน ความรุนแรง การตายในสังคมเมือง เด็กที่เกิดและเติบโตในสลัม พร้อม MV ที่ตอนจบกลุ่มของคนผิวสี ถูกตำรวจจับกุม เพียงแค่ออกมายืนกันเป็นกลุ่ม ซึ่งประเด็นการเมืองและปัญหาในสังคมช่วงดังกล่าว ยิ่งทำให้เพลงฮิปฮอปมีอิทธิพลและมีทิศทางที่ชัดเจนมากขึ้น

2.4.2 ความเป็นมาและบทบาทของเพลงแร็ปในสังคมเกาหลี

ต้นกำเนิดของวงการฮิปฮอปมีประวัติมาอย่างยาวนาน ในแนวดนตรีที่เรียกว่า Aak ซึ่งดนตรีแนวนี้เป็นการบอกเล่าเรื่องราวผ่านสัมผัสคล้องจอง เช่นเดียวกับฮิปฮอปของทางฝั่งอเมริกาเหนือ แตกต่างกันเพียงแค่ภาษาที่ใช้เขียนเท่านั้น ซึ่งเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปก็จะแร็ปเพื่อเป็นกระบอกเสียงที่สะท้อนกระแสสังคมและการเมืองวัฒนธรรมเกาหลี

ยุคที่ฮิปฮอปเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมเกาหลีใต้ คือ วงบอยกรุ๊ป Seo Taeji & Boys (1992) นับว่าเป็นวงที่ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมเพลง และถือเป็นผู้บุกเบิกการแร็ปในเกาหลี ด้วยการใช้เพลงวิพากษ์วิจารณ์สังคมเกาหลี แม้ในยุคนั้นสังคมเกาหลีจะมีแรงกดดันเรื่องจริยธรรม และการเซ็นเซอร์

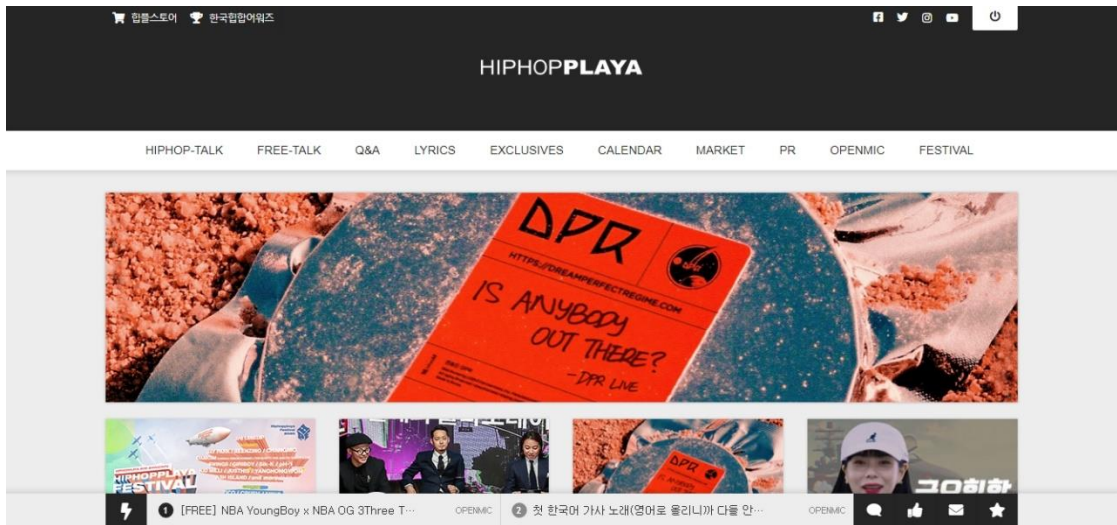

(ภาพที่ 10 สมาชิกวง Seo Taeji & Boys ที่มา : <https://thematter.co/social/rap-as-politics-movement/63542>)

เพลงของ Seo Taeji & Boys มีเนื้อเพลงวิพากษ์วิจารณ์ทั้งรัฐบาล ความหวังว่าเกาหลีเหนือ-ใต้จะรวมประเทศ รวมไปถึงเรื่องการศึกษา กับเพลง ‘Kyoshil Idea’ ในปี 1994 ที่วิจารณ์ระบบการศึกษาของเกาหลีที่มีแรงกดดันต่อวัยรุ่นในการเรียน และสอบเข้ามหาวิทยาลัย อย่างในเนื้อเพลงที่ร้องว่า ‘ทุกๆเช้าคุณจะมาพาเราเข้าไปในห้องเรียนเล็กๆ ในเวลา 7:30 น. และบังคับให้เด็กทั่วประเทศ 7 ล้านคนทำสิ่งเดียวกัน ห้องเรียนที่ปิดสนิทเหล่านั้นก่อกวนเรา ชีวิตของฉันแพงเกินไปกว่าจะถูกทิ้งไว้ที่นี่’ ผลจากเนื้อเพลงแร็ป ฮิปฮอปแหวกแนว กล้าวิพากษ์สังคมอย่างกล้าหาญ ทำให้ Seo Taeji & Boys ถูกจับตาจากภาครัฐ เคยถูกแบนจากช่องทีวีของเกาหลีเพราะสวมต่างหู ใส่กางเกงยีนส์ ทำผม dreadlocks ซึ่งคณะกรรมการจริยธรรมมองว่า Seo Taeji & Boys เคลื่อนไหวต่อต้านและการปฏิเสธบรรทัดฐานทางสังคม ถูกกล่าวหาว่าเป็นวงที่ส่งข้อความจากชาตนา แต่สุดท้ายผลงานที่วงนี้ทิ้งไว้ก็ได้บุกเบิก และสร้างวัฒนธรรมการแร็ปให้กับเกาหลีจนถึงทุกวันนี้ ทั้งแร็ปเปอร์หลายคนก็ยังคงได้แรงบันดาลใจในการทำเพลงจาก Seo Taeji & Boys

แร็ปและฮิปฮอปกลายเป็นกระแสหลักมากขึ้นในเกาหลี ซึ่งการแร็ปวิจารณ์การเมืองก็ยังคงเป็นที่นิยมทั้งในวงการบนดิน และใต้ดิน ยิ่งในช่วงปัญหาการเมืองในเกาหลี ของชาวฉนวนการฉ้อโกง ติดสินบน ของอดีตประธานาธิบดีพัคกึนฮยเย ก็มีแร็ปเปอร์ออกมาทำเพลงขับไล่เธอออกจากตำแหน่ง และเรียกร้องการเลือกตั้งใหม่ด้วย เช่น Jerry.K กับเพลง ‘HA-YA-HEY’ ที่แปลออกมาว่า ลาออก หรือ เพลง hypocrite ของ Owen Ovadoz ที่วิจารณ์ อดีตประธานาธิบดีพัคกึนฮยเย ว่าเป็นคนเสแสร้ง ด้วยเนื้อเพลงที่ว่า ‘นี่ไง ผมในฐานะที่เป็นแร็ปเปอร์ที่แร็ปเกี่ยวกับการเมือง ใครกันแน่ที่เป็นคนเสแสร้ง พูดถึงแต่สิ่งที่คุณไม่สามารถบอกความจริงออกมาได้’ และกระแสนิยมของเพลงแร็ปเกาหลียิ่งทวีความนิยมมากขึ้นไปอีกในปัจจุบันเมื่อมีรายการเกี่ยวกับแร็ปเปอร์ของเกาหลีออกมาจำนวนมาก ยกตัวอย่างเช่น รายการ Show me the money ที่มีจำนวนมากถึง 8 ซีซั่น ที่ผลิตแร็ปเปอร์คุณภาพเป็นจำนวนมากจากการแข่งขันรายการนี้ แสดงให้เห็นถึงความนิยมของสังคมเกาหลีต่อบทเพลงแร็ป และรายการอื่น ๆ อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น Unpretty Rapstar, High School Rapper และ Target: Billboard – Kill Bill

อุตสาหกรรมเพลงแร็ปของเกาหลีใต้เติบโตอย่างก้าวกระโดดตั้งแต่ยุค 1990 และตั้งแต่ปี 2016 เป็นต้นมา มีการขยายมาเป็นการจัดเทศกาลงานฮิปฮอปที่ใหญ่ขึ้น ในทุก ๆ ปีจะรวบรวมศิลปินแร็ปที่มีชื่อเสียงมาแสดง โดยเทศกาลนี้มีชื่อเรียกว่า Hiphopplaya festival จัดขึ้นองค์กร hiphopplaya (힙합플레이아) ซึ่งเป็นเว็บไซต์ของอุตสาหกรรมฮิปฮอปที่ใหญ่ที่สุดในเกาหลี

(ภาพที่ 11 เว็บไซต์ hiphopplaya ที่มา : <https://hiphopplaya.com/>)

(ภาพที่ 12 บรรยากาศงาน Hiphopplaya ที่เกาหลี ที่มา : https://thematter.co/wp-content/uploads/2019/05/58442287_2310276542564379_148592219035533312_o.jpg)

(ภาพที่ 13 บรรยากาศงาน Hiphopplaya ที่เกาหลี ที่มา : <https://snackfever.com/blogs/magazine/hiphopplaya-festival-2019-what-you-need-to-know>)

2.5 ประวัติและผลงานที่เกี่ยวข้องของ บีวาย (BewhY)

(ภาพที่ 14 บีวายรับโล่เกียรติยศในการเป็นทูตประชาสัมพันธ์)

ที่มา :

https://together100.go.kr/lay1/bbs/S1T29C30/A/2/view.do?mode=view&article_seq=83&cpage=2&rows=10&condition=&keyword=

ลี บยอง ยุน (이병윤) หรือเป็นที่รู้จักในนามของ “BewhY (บีวาย)” เกิดเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 1993 เป็นศิลปินภายใต้สังกัดค่าย Dejavu Group บีวายเป็นแร็ปเปอร์ชื่อดังที่ชนะเลิศการแข่งขันจากรายการ Show me the money season 5 ซึ่งเป็นรายการค้นหาแร็ปเปอร์ชื่อดังของประเทศเกาหลีใต้ เขาเริ่มเข้าสู่วงการบันเทิงอย่างเต็มตัวเมื่อปี 2016

2.5.1 ผลงานและรางวัลที่ BewhY ได้รับทั้งหมดมีดังนี้

ตารางที่ 2.5.1.1 แสดงผลงานทั้งหมดของ บีวาย (BewhY) ที่มา : vibe.naver

วัน/เดือน/ปี	อัลบั้มเพลง	แทรคศิลปิน
23 มิถุนายน 2014	-	Waltz
28 กรกฎาคม 2014	-	Swimming Bananas
10 มีนาคม 2015	Time Travel	중 2 병 (Feat. C Jamm)
		Yelloism
		자화상
		So What
		No Sky Is The Limit (Feat. Don Mills)
		Dreamers (Skit)
		몽상
		Thank God
		David
		The Time Goes On
18 กันยายน 2015	-	In Trinity
22 ตุลาคม 2015	-	얼어 (Feat. Bill Stax, C Jamm, Konsole, Vasco)
6 เมษายน 2016	-	Shalom
26 กรกฎาคม 2016	-	Beside Me (Feat. YDG, Suran, Code Kunst)
11 สิงหาคม 2016	-	Puzzle (Feat. C Jamm)
3 กันยายน 2016	-	International Wave (Feat. Talib Kweli)
27 กันยายน 2016	-	Someday
14 มีนาคม 2017	-	UNO (Feat. Big K.R.I.T)
14 เมษายน 2017	-	Like Me (Feat. A\$AP TyY, C Jamm)

10 พฤษภาคม 2017	-	Dejavu
13 มิถุนายน 2017	-	휴게소
18 มิถุนายน 2017	-	흔적
3 กันยายน 2017	The Blind Star 0.5	Curtain Call
		Red Carpet
		Bichael Yackson
		9UCCI Bank (Feat. Dok2)
		유혹
17 กันยายน 2017	The Blind Star	Curtain Call
		Red Carpet
		Bichael Yackson
		9UCCI Bank (Feat. Dok2)
		휴게소
		고장난 네비
		Where Am I (Feat. Gaeko)
		My Star
		유혹
		Wright Brothers (Feat. C Jamm)
Dejavu (Re-mastering)		
23 พฤศจิกายน 2017	슬기로운 감빵생활 OST Part 1	OK (Prod. By GRAY)
2 พฤษภาคม 2018	-	SUITS
24 มกราคม 2019	100주년 기념음악	My Land
15 มีนาคม 2019	킬빌 Semi Final	I Will (Prod. Oviz)
22 มีนาคม 2019	킬빌 Final	ZION
25 กรกฎาคม 2019	The Movie Star	작용
		WON
		아들이 (Feat. Crush)
		본토 (Feat. Simba Zawadi)
		거장 (Feat. Verbal Jint)
		주연

		장미는아름답지만가시가있다
		찬란
25 กรกฎาคม 2019	The Movie Star	초월 (Feat. C Jamm)
		가라사대
		주인공
		다음것 (Feat. Khundi Panda)
7 มีนาคม 2020	이태원 클래스 웹툰 OST	새로이 (Feat. Viann)

ตารางที่ 2.5.1.2 แสดงรายการโทรทัศน์ที่บีวาย (BewhY) ไปร่วมออกอากาศ ที่มา : naver

วัน/เดือน/ปี	รายการ
1 มีนาคม 2017	무한도전 x 역사
4 มีนาคม 2018 – 29 มิถุนายน 2018	The Call
31 มกราคม 2019 – 19 เมษายน 2019	Target : Billboard – KILL BILL
26 กรกฎาคม 2019 – 27 กันยายน 2019	Show Me The Money Season 8

และตารางด้านล่างนี้แสดงให้เห็นถึงการประสบความสำเร็จของ บีวาย ในฐานะแร็ปเปอร์รุ่นใหม่ ที่ได้รับรางวัลเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงความนิยมของศิลปินแร็ปเปอร์ในเกาหลี

ตารางที่ 2.5.1.3 แสดงรางวัลทั้งหมดที่ได้รับของ บีวาย (BewhY) ที่มา : naver

งานประกาศรางวัล	รายการ	ปี
Melon Music Awards	Top Ten Artists	2016
Mnet Asian Music Awards	Best Rap Performance	
Gaon Chart Music Awards	Discovery of the Year (Hip-Hop)	2017
Korean Music Awards	Best Hip-Hop Song	
Korean Hip-hop Awards	Hip Hop Track of the Year	

2.5.1.3 การเป็นตัวแทนทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ครบรอบ 100 ปี

ปีวยได้รับคำรับเชิญจากรายการ **무한도전** ในตอนที่ 513 ซึ่งเป็นตอนพิเศษที่จะพูดถึงประวัติศาสตร์ของชาติเกาหลีและให้ศิลปินคิดการแสดงโชว์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เกาหลี ซึ่งระหว่างการถ่ายทำรายการปีวยได้แสดงออกถึงความสนใจในประวัติศาสตร์เป็นอย่างมาก อีกทั้งผลงานเพลง “만세” ที่เขาแต่งขึ้นเพื่อทำการแสดงในรายการนี้ก็เป็นที่นิยม มีผู้เข้าชมคลิปวิดีโอของปีวยมากถึง 4,600,000 ครั้ง ซึ่งการไปออกรายการถือเป็นจุดเริ่มต้นในการเป็นทูตประชาสัมพันธ์ของปีวย

(ภาพที่ 15 รายการ **무한도전** ตอนประวัติศาสตร์เกาหลี
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

(ภาพที่ 16 ปีวยขณะออกอากาศรายการ
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

(ภาพที่ 17 ป๊วยในรายการก่อนขึ้นแสดง

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

(ภาพที่ 18 ป๊วยและยางเซยองก่อนขึ้นทำการแสดง

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

(ภาพที่ 19 บิวยขณะทำการแสดงเพลง “만세”

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>

(ภาพที่ 20 ฉากปิดการแสดงเพลง “만세”

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>

ทูตประชาสัมพันธ์งานครบรอบ 100 ปี แน่ใจว่าต้องเป็น ‘แร็ปเปอร์บีวาย’

(ภาพที่ 21 บีวายรับโล่เกียรติยศในการเป็นทูตประชาสัมพันธ์)

ที่มา :

https://together100.go.kr/lay1/bbs/S1T29C30/A/2/view.do?mode=view&article_seq=83&cpage=2&rows=10&condition=&keyword=

ภายในงานฉลองจะเริ่มด้วยการแสดงร้องประสานเสียงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ซึ่งจะขับร้องโดยคณะประสานเสียงเด็ก ซึ่งสาธารณชนก็ต่างสงสัยว่า ทำไมแร็ปเปอร์บีวายถึงได้รับเลือกเป็นทูตประชาสัมพันธ์ในงานครบรอบ 100 ปีครั้งนี้ และสาเหตุนั้นก็คือ เมื่อ 2 ปีก่อน ในช่วงปี 2017 บีวายได้ไปออกรายการ **무한도전** (Infinity Challenge) เขาได้แสดงถึงความรอบรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชาติเกาหลีและจิตวิญญาณที่สื่อถึงความเป็นอิสระภาพของชาวเกาหลีของเขา และเขาก็ได้เริ่มสร้างสรรค์งานผลงานเพลงที่มีชื่อว่า “만세” ซึ่งผลตอบรับก็ดีจนกลายเป็นเพลงยอดนิยม เขาพยายามอย่างหนักในการแต่งเพลงที่จะใช้ในงานนี้โดยใช้เพียงแค่ตัวอักษรเกาหลีเท่านั้น และต่อมาเขาก็ได้รังสรรค์ผลงานออกมาเป็นเพลง “나의 땅” (แผ่นดินของผม)

“ตัวแทนศิลปินแร็ปของเกาหลีใต้ บีวาย”

(ภาพที่ 22 โพสต์เตอร์โปรโมตคอนเสิร์ตเพลง My Land ที่มา :

<https://m.post.naver.com/viewer/postView.nhn?volumeNo=18219357&memberNo=7834551&vType=VERTICAL>)

ศิลปินผู้มากความสามารถ ตัวแทนแร็ปเปอร์ของเกาหลีใต้ ผู้โด่งดังจากรายการเซอร์ไวเวิล Show me the money ซีซั่น 5 ในปีนี้ (2019) เขาเป็นทูตประชาสัมพันธ์ของงานประกาศอิสรภาพ 3-1 ในวาระครบรอบ 100 ปี รวมไปถึงบีวายมีการจัดคอนเสิร์ตขึ้นในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ ภายใต้ชื่อคอนเสิร์ตว่า “나의 땅, 나의 집” ซึ่งแปลว่า “แผ่นดินของผม, บ้านของผม” โดยบีวายเริ่มสนใจประวัติศาสตร์มาก ๆ เมื่อตอนที่ได้ทำเพลง “만세” กับ ยางเซฮย็อง เขาได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์และหาวิธีที่จะถ่ายทอดเรื่องราวผ่านบทเพลงแร็ปตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

3.1 วิธีที่ใช้ศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ศิลปินแร็ปปีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี” ถือเป็นวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับบทบาทของเพลงและศิลปินในอุตสาหกรรมเพลงแร็ปที่เกี่ยวข้องกับสังคมเกาหลี โดยเลือกแร็ปเปอร์ปีวายที่เป็นได้รับเลือกให้เป็นทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ในวาระครบรอบ 100 ปี เพื่อให้ข้อมูลมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยข้อมูลมาจากเอกสารงานวิจัยและเอกสารออนไลน์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเอกราชเกาหลี ความเป็นชาตินิยมในเกาหลี ประวัติความเป็นมาของการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 โดยมีศิลปินแร็ปปีวาย (BewhY) เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่าง ๆ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของเพลงแร็ปในสังคมเกาหลีใต้ โดยใช้แนวคิดหรือทฤษฎีดังต่อไปนี้ในการวิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป

3.2 ลักษณะของข้อมูลที่วิเคราะห์

ในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว มีข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์คือ กิจกรรมต่าง ๆ ของ ปีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวที่เป็นตัวแทนคนรุ่นใหม่ในการแสดงออกถึงความรักชาติ และวิเคราะห์รายการที่ออกอากาศ (무한도전 x 역사) ที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ในช่วงการปกครองภายใต้จักรวรรดิญี่ปุ่น ทั้งรูปเนื้อหารายการ รูปแบบรายการ และวิธีการนำเสนอ ที่จะสามารถสร้างความรักชาติและปลูกฝังแนวคิดให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิจากช่อง tv kakaο และข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารวิจัยรวมถึงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้เข้าใจจุดประสงค์ของการที่รัฐบาลได้คัดเลือก แร็ปเปอร์ปีวาย (BewhY) ให้เป็นทูตประชาสัมพันธ์ในงานครบรอบ 100 ปีที่มีความสำคัญระดับประเทศ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.3.1 ทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiology)

สัญญาวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบของสัญลักษณ์ที่ปรากฏอยู่ในความคิดของมนุษย์ โดยสัญลักษณ์อาจปรากฏอยู่ใน ภาษา รหัส ท่าทาง สัญญาณ เครื่องหมายต่าง ๆ หรือหมายถึงสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมายแทนของจริงในบริบทใดบริบทหนึ่ง

กาญจนา แก้วเทพ (2542) ได้แบ่งประเภทของความหมายที่อยู่ในสัญญาะทุกอย่างว่ามี 2 ความหมาย ดังนี้

- 1) ความหมายโดยอรรถ (Denotative meaning) หรือความหมายโดยตรง หมายถึง ความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษรเป็นความหมายที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระดับแรกระหว่างตัวหมาย และตัวหมายถึง คนส่วนใหญ่จะเข้าใจตรงกัน เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป หรือเป็นความหมายที่ระบุในพจนานุกรม
- 2) ความหมายโดยนัย (Connotative meaning) คือ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากการตกลงของกลุ่ม หรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล เป็นความหมายที่ถูกสร้างให้เชื่อมโยงลงไปอีกชั้นหนึ่งการที่จะถอดความหมายโดยนัยออกมาได้นั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของแต่ละแห่ง เพราะจะทำให้เข้าใจความหมายได้อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง

3.3.1.1 นักทฤษฎีสัญญาวิทยา

3.3.1.1.1 สัญญาตามแนวคิดของ เดอ โซซูร์ (F. De Saussure)

ให้ความสนใจกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยระบุว่า สัญญาะทุกอย่างจะมี 2 มิติ มิติที่หนึ่งคือมิติที่เป็นส่วนร่วมซึ่งเรียกว่า “Language” หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ และมิติที่สองเรียกว่า “Speech” หรือลีลาการใช้ โดยโซซูร์ยังเสนอว่าสัญญาะย่อยตัวหนึ่งจะยังไม่มี ความหมายในตัวเองจนกว่าจะไปเทียบเคียงกับสัญญาะย่อยตัวอื่นๆที่อาศัยการเปรียบเทียบแบบคู่ตรงข้าม (Binary Opposition) เฟอร์ ดินันด์ เดอ โซซูร์ (F. de Saussure) ได้ทำการแยกแยะประเภท และระดับของความหมายที่บรรจุอยู่ในสัญญาะออกเป็น 2 ประเภท

ประเภทแรกคือ ความหมายโดยอรรถ (Denotative Meaning) อันได้แก่ ความหมายที่เข้าใจกันตามตัวอักษรซึ่งเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันโดยส่วนใหญ่ตัวอย่างเช่น ความหมายที่มีการระบุในพจนานุกรม เช่น แม่ คือสตรีผู้ให้กำเนิดลูก หมิเป็นสัตว์สี่เท้า เป็นต้น

ประเภทที่สองคือ ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) ได้แก่ ความหมายทางอ้อมที่เกิดจากข้อตกลงหรือความเข้าใจเฉพาะกลุ่ม หรือเกิดจากประสบการณ์เฉพาะของบุคคล เช่น เวลาพูดถึง “แม่” บางคนอาจนึกถึงความอบอุ่นบางคนอาจนึกถึงความเข้มงวด หรือบางคนอาจนึกไปถึงประสบการณ์อันขมขื่นเนื่องจากโดนแม่ทิ้งในวัยเด็ก

3.3.1.1.2 สัญญาตามแนวคิดของโรลันด์ บาร์ตส์ (Roland Barthes)

ได้สนใจศึกษาสัญญาประเภท ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) เนื่องจากมองว่าเป็นความหมายที่มีความสำคัญอย่างแท้จริงในแง่ของการรับรู้ และความหมายโดยนัยนี้ยังสามารถอธิบายไปได้อีกหลายแนวคิด ซึ่งการความหมายในขั้นนี้จะเป็นการตีความหมายในระดับที่มีปัจจัยทางวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยซึ่ง ไม่ได้เกิดจากตัวของสัญญาเอง เป็นการอธิบายถึงปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสัญญาระทบกับความรู้สึกรหรืออารมณ์ของผู้ใช้และคุณค่าทางวัฒนธรรมของเขา ซึ่งสัญญาในขั้นนี้จะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ ถ่ายทอดความหมายโดยนัยแฝง และถ่ายทอดความหมายในลักษณะมายาคติ (Myths) ซึ่ง Barthes เรียกกระบวนการในการเปลี่ยนแปลง ลดทอน ปกปิด บิดเบือนฐานะการเป็นสัญญาของสรรพสิ่งในสังคมให้กลายเป็นเรื่องของธรรมชาติ เป็นสิ่งปกติธรรมดา หรือเป็นสิ่งที่มิพบาท "ความคุ้นชิน" (กาญจนา แก้วเทพ, 2552)

3.3.1.1.3 สัญญาตามแนวคิดของ เพียร์ซ (C. Peirce)

ได้ให้ความสนใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวสัญญากับวัตถุจริงที่จะมีองค์ประกอบ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นตัวหมาย (Signifier) และตัวหมายถึง (Signified) โดยจัดแบ่งประเภทของสัญญา (Sign) ออกเป็น 3 แบบ คือ

- 1) ไอคอน (Icon) เป็นสัญญาที่มีรูปร่างหน้าตาคล้ายกับ วัตถุมากที่สุด เช่นภาพถ่าย รูปปั้น รูปวาด โดยการถอดรหัสของ Icon เพียงแค่เห็นก็สามารถถอดความหมายถึงตัววัตถุได้ง่าย
- 2) อินเด็กซ์ (Index) เป็นสัญญาที่มีความเกี่ยวพันแบบเป็น เหตุเป็นผลโดยตรงกับวัตถุที่มีอยู่จริงเช่น ควันไฟเป็น Index ของไฟหรือรอยเท้าสัตว์ก็จะเชื่อมโยงถึงสัตว์ การถอดรหัสของ Index จึงจำเป็นจะต้องอาศัยเหตุผลเชื่อมโยงเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง Index กับวัตถุจริง
- 3) ซิมโบว์ (Symbol) เป็นสัญญาที่ไม่มีความเกี่ยวพัน เชื่อมโยงอันใดเลยระหว่างตัวสัญญากับวัตถุจริง หากแต่ความหมายเกิดจากการตกลงร่วมกันในหมู่ผู้ใช้สัญญาเช่น ตัวอักษรหรือโลโก้ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้น การถอดรหัสจึงจำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ใช้สัญญา

3.4 ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วนได้แก่ ประวัติความเป็นมาของกระบวนการกู้เอกราชเกาหลี และผลงานของ แร็ปเปอร์บีวาย ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นชาตินิยม

3.4.1 ขั้นตอนแรก

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกระบวนการกู้เอกราชเกาหลี ศึกษาประวัติและผลงานทั้งหมดของ แร็ปเปอร์ปีวย หลังจากนั้นจึงรวบรวมความสำเร็จในฐานะศิลปินแร็ปในเกาหลี

3.4.2 ขั้นตอนที่สอง

ผู้วิจัยได้เลือกผลงานและกิจกรรมที่ แร็ปเปอร์ปีวย ได้มีส่วนร่วมในประเด็นของประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกระบวนการกู้เอกราชเกาหลี

3.4.3 ขั้นตอนที่สาม

ทำการวิเคราะห์รายการโทรทัศน์และบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกระบวนการกู้เอกราชเกาหลี ซึ่งมีทั้งหมด 3 รายการ ดังนี้

- 1.) รายการ **무한도전** (มูฮันโดจ็อน) ตอนพิเศษ ประวัติศาสตร์เกาหลี
- 2.) บทเพลง **만세** (ไชโย)
- 3.) บทเพลง **나의 땅** (แผ่นดินของผม)

3.4.4 ขั้นตอนที่สี่

ทำการวิเคราะห์ถึงการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยมและความรักชาติ โดยการใช้ศิลปินแร็ปเป็นสื่อกลาง ตามประเด็นดังนี้

- 1.) บทบาทของเพลงแร็ปกับการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยม
- 2.) สัญญาชาตินิยม

3.4.5 ขั้นตอนที่ห้า

นำผลจากการวิเคราะห์ทั้งหมดมาสรุปความสัมพันธ์ระหว่างการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยมโดยใช้ศิลปินแร็ปเป็นสื่อร่วมสมัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 รายการโทรทัศน์ **무한도전** ตอนพิเศษประวัติศาสตร์เกาหลี

รายการ **무한도전** (มุฮันโดจ็อน) หรือที่รู้จักกันในชื่อของ Infinite Challenge เป็นรายการเรียลวาไรตี้ยอดนิยมรายการแรกในประวัติศาสตร์โทรทัศน์ของประเทศเกาหลีใต้ โดยเนื้อหาที่อยู่ในรายการส่วนมากจะไม่มีสคริปต์ โดยความท้าทายในรายการมักจะเป็นอะไรที่ไม่มีสาระหรือเป็นไปได้เลยที่จะประสบความสำเร็จมากมาย รายการจึงใช้เวลาไปกับการเล่นมุกตลกต่าง ๆ เป็นส่วนมาก

รายการ **무한도전** (มุฮันโดจ็อน) ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2006 ผ่านทางช่อง MBC โดยมีพิธีกรที่มีชื่อเสียงเป็นผู้ดำเนินรายการ มีพิธีกรหลักทั้งสิ้น 6 คนด้วยกัน ได้แก่ ยูแจช็อก, พัคมย็องซู, จองจุนฮา, ฮาฮา, ยางเซฮย็อง และโซเซโฮ รายการจะออกอากาศทุก ๆ วันเสาร์สัปดาห์ละ 75 นาที โดยปัจจุบันรายการนี้ได้เลิกผลิตไปแล้ว รวมมีจำนวนตอนทั้งสิ้น 563 ตอน (6 พฤษภาคม 2006 – 31 มีนาคม 2018) และรายการนี้ยังได้เรตติ้งมากที่สุดสูงถึง 28.9% อีกด้วย คนเกาหลีถือว่าเป็นรายการวาไรตี้ประจำชาติเกาหลีในช่วงนั้นเลยทีเดียว

รายการ **무한도전** (มุฮันโดจ็อน) ได้ออกอากาศในตอนพิเศษ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เกาหลี โดยเชิญศิลปินเรปจำนวน 6 คน มาร่วมรายการ มีการเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ แต่งเนื้อเรปให้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์เพื่อทำภารกิจและทำการแสดงบนเวที โดยเรปเปอร์ทั้ง 6 คนล้วนเป็นศิลปินเรปแนวหน้าของเกาหลีใต้ ได้แก่ โทกิ, แกโค, ซิโค, บีวาย, ดินดิน และ ซงมินโฮ ตอนพิเศษนี้ออกอากาศตั้งแต่ 12 พฤศจิกายน 2016 ถึง 31 ธันวาคม 2016 มีจุดประสงค์เพื่อให้ศิลปินรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์เกาหลีโดยวิธีที่สามารถสนุกสนานไปกับมันได้อย่างไม่น่าเบื่อ

ในขณะที่บีวาย (BewhY) ได้ฟังบรรยายจากวิทยากรนั้น เขาก็มีตั้งใจฟังทุกถ้อยคำ และแสดงออกถึงท่าทีที่สนใจในประวัติศาสตร์อย่างมาก และกล่าวว่าจะเขียนประโยคที่ว่า “대한독립만세” () และ “코리아우라” ไว้ในเนื้อเพลงด้วย ในฉากหลังของการแสดงได้ปรากฏเป็นภาพของกลุ่มต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นในอดีตเมื่อครั้งตกเป็นอาณานิคมและแสดงรูปของเหล่าผู้นำคนสำคัญในการต่อต้านจักรวรรดิญี่ปุ่นในสมัยนั้น

(ภาพที่ 23 การแสดงเพลง **만세** ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

(ภาพที่ 24 การแสดงเพลง **만세** ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>)

การแสดงเพลง **만세** ของบียายและยางเซฮย็องนั้น ได้รับการชื่นชมบนโลกโซเซียลทุกคน ต่างชื่นชมความสามารถในการแร็ปของบียายและความลื่นไหลขณะแร็ปที่เข้ากับดนตรีของเพลงนี้ได้เป็นอย่างดี โดยมีผู้ชมทางช่อง Naver TV จำนวน 1,118,435 ครั้ง และทาง Youtube ช่อง MBCentertainment จำนวน 4,951,882 ครั้ง

4.2 เพลง **만세** หรือภาษาไทยคือ “ไชโย”

โดยบทเพลงนี้แต่งขึ้นในปี 2016 ในรายการ **무한도전** (มูฮันโดจ็อน) ในตอนพิเศษเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เกาหลี บียายและยางเซฮย็องร่วมกันแต่งเพลงนี้เพื่อทำการแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชาวเกาหลีในช่วงยุคที่ตกเป็นอาณานิคมของจักรวรรดิญี่ปุ่น โดยมีเนื้อหาเพลงดังนี้

우리는 단 한 가지만
선택해야만 해 복종 혹은 죽음
우리는 이 땅의 자유와
해방을 위한 쟁투를
오직 피와 땀으로만
이 땅을 가슴속에 품은
자들만이 가질 수 있어
이 대한민국을
내 목숨 맞바꿨지
나의 후손들의 미래와
여긴 그들이 아닌
오직 우리만이 지배자
실패해도 앞으로만
넘어져도 앞으로만
여긴 영원히 우리의 것
우리만이 바꾸어가

타국의 태양 거대한 대지
대체 난 어디에 있나
오늘도 여전히
외로움의 향기가 몸에 배인 나
사나이 뜻을 품어
오직 원하는 건 바로 내 고향
그 녀석의 마지막을 보지 않으면
난 집으로 절대 못 내려가
건곤감리 사이 적어놨어 나의 피로
대한독립 어제 오늘 난
그날을 위한 기도
이 땅의 해방을 향한
하얼빈 앞에 내 방아쇠

이건 나의 민족과 조국을 위한
충성이야 코리아우라

만세 우리가 하나가 되는 순간
만세 밝은 내일을 향해 오늘도
만세 나는 자유를 위해 춤을 춰
만세 만세
난 say 만세
난 say 만세
난 say 만세
난 자유를 위해 춤을 춰 만세

역사를 잊은 민족에게는
존재하지 않지 내일이
난 갈 곳 없는 방랑자
허나 이 땅엔 있다고 믿어
밝은 내일이
오늘을 마지막 날인 듯이
살아가 내게는 없어 내일이
만세 만세
for ma independent day day
3.1 운동의 자신감을 가진
나의 빛나는 강한 심장
자유는 오직 나와 너의
피와 땀으로만 이루어진다는 것
눈에는 눈 이에는 이
우리의 내일을 빛내는 길은
오직 혁명뿐 물러나기 전까지
영원히 너네는 public enemy
사진을 찍어줘 죽기 전

마지막 나의 swagging
 나라를 위해 죽는 민족
 무릎은 하늘 앞에서만 꿇겠지
 너의 것은 파괴되고
 우리의 것은 재창조돼
 악은 언제나 선에게
 짓밟히게 돼있어
 축제의 장은 열려 코리아우라
 내 목숨 맞바꿨지
 나의 후손들의 미래와
 여긴 그들이 아닌
 오직 우리만이 지배자
 실패해도 앞으로만
 넘어져도 앞으로만
 여긴 영원히 우리의 것
 우리만이 바꾸어가

코리아우라

만세 우리가 하나가 되는 순간
 만세 밝은 내일을 향해 오늘도
 만세 나는 자유를 위해 춤을 춰
 만세 만세
 만세 우리가 하나가 되는 순간
 만세 밝은 내일을 향해 오늘도
 만세 나는 자유를 위해 춤을 춰
 만세 만세
 난 say 만세
 난 say 만세

난 say 만세

난 자유를 위해 춤을 춰 만세

เนื้อหาแปลไทย คือ

เราเลือกได้เพียงสิ่งเดียวเท่านั้น
 เราต้องเลือกระหว่างเชื่อฟัง(ญี่ปุ่น)หรือความตาย
 เรามีอิสระในแผ่นดินนี้
 การต่อสู้เพื่อการที่จะมีอิสรภาพ
 มีเพียงแค่เลือดและหยาดเหงื่อเท่านั้น
 คาบสมุทรเกาหลีแห่งนี้
 ผมแลกด้วยชีวิตเพื่อมัน
 เพื่ออนาคตของลูกหลาน
 ที่ไม่ใช่ของพวกเขา(ญี่ปุ่น)
 ทำให้มีแต่เราที่ปกครองกันในประเทศนี้เถอะ
 ถึงทำมันไม่สำเร็จ ก็ขอให้มองไปข้างหน้า
 ถึงล้มลง ก็ขอให้มองไปข้างหน้า
 แผ่นดินแห่งนี้เป็นของเราตลอดไป
 มีเพียงแค่พวกเราเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงมันได้

ดวงอาทิตย์มันช่างใหญ่พอเป็นดินแดนอื่น
 จริง ๆ แล้วผมอยู่ที่ไหนกันนี่
 วันนี้ก็เหมือนเคย
 กลิ่นของความอ้างว้างมันปกคลุมทั่วร่างกายของผม
 ผมต้องการเพียงแค่บ้านเกิดของฉันเท่านั้น
 ถ้าไม่เห็นจุดจบของไอ้พวกนั้น(ญี่ปุ่น)
 ผมก็คงไม่มีวันได้กลับบ้าน
 สัญลักษณ์มุ่มต่าง ๆ บนธงชาติเกาหลี เขียนมันด้วยเลือดของผม
 เกาหลีจึงเป็นอิสรภาพในเร็ววัน
 ผมสวดภาวนาเพื่อให้วันนั้นมาถึง

ทুমเทเพื่อผืนแผ่นดินนี้จะได้รับเอกราช
 เหนียวไถปิ่นที่ฮาร์บินข้างหน้าผม
 ก็เพื่อพวกพ้องและประเทศของผม
 ปัง! เกาหลีจงเจริญ

ไซโย ถึงช่วงเวลาที่เราจะเป็นหนึ่งเดียวกัน
 ไซโย เพื่อพຽ່ງนี้ที่ตีกว่า วันนี้ก็ด้วย
 ไซโย ผมขอเต๋นให้กับอิสรภาพ
 ไซโย ไซโย
 ผมร้องไซโย
 ผมร้องไซโย
 ผมร้องไซโย
 ผมขอเต๋นให้กับอิสรภาพ

สำหรับใครที่ลืมนอดีตของชนชาติเรา
 คุณก็คงไม่มีพຽ່ງนี้
 ผมเดินไปเรื่อย โดยไม่มีจุดหมายปลายทาง
 แต่เชื่อได้ว่า นี่คือแผ่นดินของผม
 พຽ່ງนี้ที่ตีกว่า
 รวากับว่าวันนี้เป็นวันสุดท้าย
 เหมือนกับไม่มีวันพຽ່ງนี้สำหรับผม
 ไซโย ไซโย

แต่วันประกาศอิสรภาพของพวกเรา
 1 มีนาคม วันนี้ผมมีความมั่นใจ
 ผมได้เฉิดฉายอีกครั้งด้วยหัวใจที่เบ่งบาน
 อิสรภาพที่มีเพื่อผมและคุณ
 ที่แลกมาด้วยเลือดและหยาดเหงื่อ
 ตาต่อตา ฟันต่อฟัน
 ทางเดินของพวกเราในวันพຽ່ງนี้มันช่างสดใส
 มันก็แค่การปฏิวัติ แค่นั้นจนกว่าคุณจะก้าวออกมา
 คุณจะเป็นศัตรูกับสาธารณะชนตลอดไป

ก่อนที่ผมจะตาย ช่วยถ่ายรูปผมไว้ที่
 นั้นเป็นครั้งสุดท้ายที่ผมจะทำ
 ผมยอมตายเพื่อประเทศชาติ
 จะยอมคุกเข่าให้ก็แต่ท้องฟ้าเท่านั้น
 ของของพวกคุณจะถูกทำลายให้สิ้น
 ของของพวกเราจะสร้างขึ้นใหม่
 เวิร์กกรรมมีอยู่จริงเสมอ
 และคุณจะต้องได้รับผลกรรมนั้น
 งานเทศกาลก็ได้เปิดขึ้นเพื่อ เฉลิมฉลองเกาหลี
 ผมแลกด้วยชีวิตเพื่อมัน
 เพื่ออนาคตของลูกหลาน
 ที่นี้ไม่ใช่ของพวกเขา(ญี่ปุ่น)
 ทำให้มีแต่เราที่ปกครองกันในประเทศนี้เถอะ
 ถึงทำมันไม่สำเร็จ ก็ขอให้มองไปข้างหน้า
 ถึงล้มลง ก็ขอให้มองไปข้างหน้า
 แผ่นดินแห่งนี้เป็นของเราตลอดไป
 มีเพียงแค่พวกเราเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงมันได้

เกาหลีจึงเจริญ

ไชโย ถึงช่วงเวลาที่เราจะเป็นหนึ่งเดียวกัน
 ไชโย เพื่อพรุ่งนี้ที่ดีกว่า วันนี้ก็ด้วย
 ไชโย ผมขอเด่นให้กับอิสราภาพ
 ไชโย ไชโย
 ผมร้องไชโย
 ผมร้องไชโย
 ผมร้องไชโย
 ผมขอเด่นให้กับอิสราภาพ

บทเพลงนี้มีสัญลักษณ์ที่ปรากฏถึงค่านิยม ดังนี้

- 1.) คาบสมุทรเกาหลีแห่งนี้ผมแลกด้วยชีวิตเพื่อมัน
เนื้อเพลงท่อนนี้แสดงถึงสัญลักษณ์ของความรักชาติ ที่สามารถยอมตายได้เพื่อผืนแผ่นดินที่อยู่อาศัย จึงเป็นเหมือนการปลุกใจให้คนฟังรู้สึกรักชาติ
- 2.) ถึงทำมันไม่สำเร็จ ก็ขอให้มองไปข้างหน้า ถึงล้มลง ก็ขอให้มองไปข้างหน้า
เปรียบเสมือนการปลุกใจให้รู้จักที่จะสู้อย่างไม่ท้อถอย เพื่อที่จะได้ทำในสิ่งที่คาดหวังไว้ให้สำเร็จไปตามเป้าหมาย
- 3.) อีสระภาพที่มีเพื่อผมและคุณ ที่แลกมาด้วยเลือดและหยาดเหงื่อ ตาต่อตา ฟันต่อฟัน
เป็นประโยคที่เปรียบเหมือนการปลุกใจให้รู้สึกถึงอิสระที่ไม่มีใครสามารถให้ได้ นอกจากการที่เราจะสู้เพื่อให้ได้มันมาด้วย ตาต่อตา ฟันต่อฟัน
- 4.) เวิร์กมมืออยู่จริงเสมอ และคุณจะต้องได้รับผลกระทบนั้น
ในประวัติศาสตร์ได้กล่าวถึงการที่จักรวรรดิญี่ปุ่นได้สร้างวีรกรรมอันโหดร้ายต่อชาวเกาหลีไว้เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นฆ่าผู้ต่อต้านทิ้ง ข่มขืนผู้หญิง และแรงงานทาส จึงเปรียบได้ถึงกฎแห่งกรรมที่จะตามทันคนที่ทำไม่ดีไว้เสมอ

จากเนื้อเพลงนี้เมื่อแปลออกมาเป็นภาษาไทยแล้วจะเข้าใจได้ถึงความคับแค้นใจของชาวเกาหลีที่อยู่ในช่วงการปกครองภายใต้อาณานิคมจักรวรรดิญี่ปุ่น ที่ถูกกดขี่ข่มเหง และต้องการที่จะเป็นอิสระจากเจ้าอาณานิคม ต้องการจะใช้ชีวิตอย่างอิสระบนผืนแผ่นดินของตนเอง ซึ่งตรงกับทฤษฎีสัญญาวิทยาของ เดอ โซซูร์ (F. De Saussure) ในสัญญาเชิงมิตติความหมายโดยนัย คือ ความหมายที่สามารถเข้าใจได้ในประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เช่น ตาต่อตา ฟันต่อฟัน นั่นก็หมายถึงการต่อสู้กับจักรวรรดิญี่ปุ่นอย่างไม่ยอมแพ้ สู้จนกว่าจะได้รับเอกราช และเป็นอิสระจากเจ้าอาณานิคม

และการเลือกเพลง **만세** (ไชโย) มาใช้แสดงในรายการนั้น ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ที่จะไม่เคยรู้ประวัติศาสตร์ของชนชาติตนเองมาก่อน หันมาตระหนัก และรู้สึกถึงความรักชาติมากยิ่งขึ้น โดยเพลงนี้เป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น หลังจากที่รายการได้ออกอากาศไป อ้างอิงได้จากสถิติของผู้ชมในวิดีโอ และบทเพลงนี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นของปีว้าย ในการหันมาสนใจประวัติศาสตร์ของชนชาติเกาหลีอีกด้วย

4.3 เพลง 나의 땅 หรือภาษาไทยคือ “แผ่นดินของผม”

บทเพลง **나의 땅** (แผ่นดินของผม) นี้ปีว้ายได้แต่งขึ้นเป็นพิเศษสำหรับงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี ซึ่งในวาระพิเศษนี้ ปีว้ายก็

ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจในประวัติศาสตร์เกาหลีในการเป็นทูต
ประชาสัมพันธ์ให้กับการจัดงานในวาระครบรอบ 100 ปี ซึ่งเป็นโอกาสพิเศษที่จะได้เขียนบทเพลงที่
สดุดีแก่วีรชนที่เสียสละเพื่อประเทศชาติ โดยเนื้อหาเพลงมีดังนี้

Korea ura

우리는 자유 할 때가 자연스러운 법
자연스러운 것이 멋스러운거고
가진걸 사랑하는 게 얼마나 자연스러운건지

Korea ura

저들의 우월해지고 싶은 마음과 혐오 땀에
자유 할 권리를 짓밟힘 당한 나로 변해
너와 내가 동등해질 땐
각자가서 있는 곳에서
자유 한 게 전제조건

이제 내 땅에서만큼은
마음대로 할 수 있게 된
우리들의 호흡은
내가 아닌 나의 뿌리임을 기억해야 돼

이젠 선이 악을 위협해야 돼
평화는 네 옆에 와 내 영을 평안히 해주
잊지마 우리부모님 아버지 어머니의 도움
영원히 회복된 나의 집
그래 나의 고향
되어가네 처음 그대로의 모양

3.1 운동의 혼을 이어받은

사랑하는 내 뿌리의 피 묻은 토양
 나의 집의 주권은 그들이 아닌
 오직 너와 나에게
 Put ya hands up 대신 거수 하고
 외치자 우리들의 만세

이제는 절대로 가져갈 수 없어
 너와 나의 땅
 내 바지에 내 땅의 흙이
 문도록 밟아
 이제는 절대로 가져갈 수 없어
 너와 나의 땅
 내 바지에 내 땅의 흙이
 문도록

상해에서부터 서울 종로
 종로 한복판에서 한반도
 우리 100 년의 역사는 저들이 아닌
 우리 열사들의 핏자국이 감독
 한 세기의 외침이 지금을 창조
 앞으로의 100 년을 향한 한 보
 너와 내가 우리가 되어야만 완고 해지겠지
 투쟁 안에서 평화만을 낭독
 우린 만들어내는 힘만 있을 뿐
 저들처럼 파괴하지 않아
 우리가 자유하고 평화로운 것이
 우리의 영원한 바람이잖아

이건 저들에 대한 한이 아냐
 우리를 과거의 상처에
 가두려 하지마
 우리들의 만세는 복수가 아닌
 다가올 내일의 천국을 향한 거니까
 어제에 집착하기엔
 오늘 나의 땅은 비옥해
 아직 미흡해도
 찬란해질 내일이 있어 우리 옆엔
 지나온 100 년을 추억해
 다가올 100 년은 우리 어깨에 달렸어
 이제 알려줘 이곳은
 우리의 것임을 기억하자
 이제는 절대로 가져갈 수 없어
 너와 나의 땅
 내 바지에 내 땅의 흙이
 문도록 밟아
 이제는 절대로 가져갈 수 없어
 너와 나의 땅

เนื้อหาแปลไทย คือ

เกาหลีจงเจริญ
 อีสรภาพทำให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติของพวกเขา
 มันเป็นเรื่องที่เท่ชะความเป็นธรรมชาติ
 รู้ไหมว่าเราภูมิใจกับความป็นธรรมชาติของพวกเขาขนาดไหน

 เกาหลีจงเจริญ

มันเป็นเพราะจิตใจที่เต็มไปด้วยความเกลียดชังของพวกเขา

มันเลยทำให้เราไม่สามารถมีอิสระได้

เมื่อถึงตอนที่คุณกับผมมีความเท่าเทียมกัน

ที่ที่เราทุกคนมีความเท่าเทียมกัน

อิสรภาพคือสิ่งที่ต้องมีก่อนสิ่งใด

ตอนนี้ ผมสามารถทำอะไรได้ตามใจในแผ่นดินของผม

ลมหายใจของพวกเราทุกคนวันนี้

จำเอาไว้ว่า เป็นของบรรพบุรุษไม่ใช่ของเรา

ตอนนี้ความดียอมชนะความชั่ว

ความสงบสุขอยู่รอบข้างตัวคุณ ทำให้ผมรู้สึกถึงความสงบหน่อยเออะ

อย่าลืมบรรพบุรุษที่ได้กู้บ้านเมืองเรา บ้านเกิดของเรา

ผมได้บ้านเกิดของผมกลับคืนมาแล้ว

ใช่แล้ว มันจะเป็นของผมตลอดไป

กลับมาเป็นแบบที่ควรจะเป็นเหมือนอย่างเดิม (แบบตอนไม่ตกเป็นอาณานิคม)

วันที่ 1 มีนาคม บอกเราถึง แผ่นดินที่ผมรัก ที่มันอาบไปด้วยเลือด

อำนาจอธิปไตยเป็นของเรา มีไว้เพื่อพวกเรา ไม่ใช่เขา (ญี่ปุ่น)

ยกมือขึ้น ไม่สิ ยกมือขึ้นมาแล้วเรามาตะโกนกันว่า “ไชโย”

ในตอนนี้ไม่มีใครที่จะเอาแผ่นดินของเราไปได้

ผมจะอยู่บนแผ่นดินของผม จนกว่าตัวผมจะกลายเป็นก้อนดิน

จากเชียงใหม่จนถึง จงโร โซล จงโร ใจกลางกรุงโซล ตลอดจนคาบสมุทรเกาหลี

100 ปีในบันทึกประวัติศาสตร์ของพวกเรา ถูกส่งผ่านมาจากผู้รักชาติที่ไม่ใช่พวกเขา (ญี่ปุ่น)

เสียงร้องจากศตวรรษที่แล้วมันทำให้เรามีทุกวันนี้

และมันช่างก้าวไกลไปอีก 100 ปีเลยเชียะ

ซึ่งมันจะทำให้คุณกับผม เท่าเทียมเท่ากันแน่นอน

ท่ามกลางสงครามพวกเราพูดถึงสันติภาพ
 เราใช้ศักยภาพของเราในการสร้าง
 ไม่เหมือนพวกเขา พวกเราไม่ทำลาย
 นี่เป็นสิ่งที่เราเฝ้าขอมาทลอด
 ไม่ใช่ที่เราเกลียดหรือต่อต้านพวกเขา
 อย่างมาพยายามจะขีดเส้นให้พวกเรา
 แต่บาดแผลในอดีต
 เสียงร้อง ไชโย ของพวกเราตอนนี้ไม่ได้หมายถึงการแก้แค้น
 แต่เป็นการร้องยินดีให้กับสวรรค์ที่ใกล้จะมาถึง

ผืนดินของผมนั้นมันช่างอุดมสมบูรณ์กว่าเมื่อวาน
 ถึงพวกเราจะไม่สมบูรณ์แบบ
 แต่ความรุ่งเรืองในวันพรุ่งนี้อยู่ข้าง ๆ เรา
 พวกเราจดจำเรื่องใน 100 ปีที่แล้ว
 และอีก 100 ปีข้างหน้า ก็ขึ้นอยู่กับพวกเรา
 ตอนนี้ก็บอกให้ทุกคนได้รู้
 จำไว้ว่า ผืนแผ่นดินนี้เป็นของพวกเรา

ในตอนี้ไม่มีใครที่จะเอาแผ่นดินของเราไปได้
 ผมจะอยู่บนแผ่นดินของผม จนกว่าตัวผมจะกลายเป็นก้อนดิน

สัญญาณที่ปรากฏในบทเพลง มีดังนี้

1.) อีสรภาพทำให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติของพวกเรา

การพูดถึงอีสรภาพแสดงให้เห็นถึง การไม่ยอมตกอยู่ภายใต้อำนาจของใครอีกต่อไป ภูมิใจกับอีสรภาพ
 ที่ได้รับและไม่คิดจะเป็นเมืองอาณานิคมใครอีก

2.) เมื่อถึงตอนที่คุณกับผมมีความเท่าเทียมกัน ที่ที่เราทุกคนมีความเท่าเทียมกัน

เป็นการพูดถึงการมีความเท่าเทียมกันของชนชาติเกาหลีและญี่ปุ่น ที่ในครั้งก่อนเกาหลีได้ตกเป็นทาส
 ของญี่ปุ่น สะท้อนค่านิยมของความยุติธรรม การพยายามที่จะให้เกิดความเท่าเทียมขึ้นในสังคม

3.) เสียงร้อง ไชโย ของพวกเราตอนนี้ไม่ได้หมายถึงการแก้แค้น แต่เป็นการร้องยินดีให้กับ
สวรรค์ที่ใกล้จะมาถึง

เป็นการแสดงให้เห็นถึงการไม่ยึดติดกับเรื่องในอดีต ทำให้สามารถก้าวไปข้างหน้าได้ และมีความ
เจริญก้าวหน้าในชีวิต

เพลง 나의 땅 (แผ่นดินของผม) สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติของคนเกาหลีที่มีต่อญี่ปุ่นใน
ปัจจุบันในการเลือกที่จะเรียนรู้จากอดีตที่เจ็บช้ำ แต่ไม่ได้ต้องการที่จะแก้แค้นหรือทำสงครามแต่อย่าง
ใด อีกทั้งเนื้อหาในเพลงนี้ จะสื่อถึงการภูมิใจในผืนแผ่นดินเกิด ไม่ได้แสดงออกถึงความรุนแรงมากนัก
เพราะเพลงนี้แต่งขึ้นเพื่องานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ
100 ปี ซึ่งป๊าวายเขียนเนื้อร้องได้เหมาะสม และทำให้รู้สึกถึงความรักและภูมิใจในแผ่นดินเกิดของคน
เกาหลี เป็นเหมือนกับสัญลักษณ์ที่ให้ความหมายโดยนัย ที่จะมีเพียงกลุ่มคนชาวเกาหลีเท่านั้นที่ตระหนัก
ดีว่าในอดีตได้ผ่านความบอบช้ำมาเท่าใด แต่หากเราสามารถปล่อยวางได้ และภูมิใจกับสิ่งที่มีอยู่
ตอนนี้ก็จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าขึ้นไปอีก

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาการใช้ศิลปินแร็ปมาเป็นส่วนในการสร้างค่านิยมในการรักษา ผ่านการเป็นทูตประชาสัมพันธ์ในการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้ เพื่อศึกษาถึงความเป็นชาตินิยมในสังคมเกาหลีใต้ ประวัติความเป็นมา รวมไปถึงสาเหตุที่สำคัญในการจัดงานฉลองการประกาศอิสรภาพที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ปี และศึกษาเกี่ยวกับศิลปินบีวายในการเป็นตัวแทนของเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่จะออกมาแสดงถึงความรักชาติ ทั้งนี้มีขอบเขตในการใช้ศิลปินแร็ปมาเป็นการสร้างค่านิยมในการแสดงออกถึงความรักชาติ ภายใต้กิจกรรมและบทเพลง โดยมีแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ บทบาทของเพลงร่ายกับการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยม และทฤษฎีสัญญาวิทยา

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ผลงานเพลงต่าง ๆ ของ บีวายที่มีเนื้อหาแสดงถึงความรักชาติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะบทเพลงของบีวายที่เขียนขึ้นสำหรับการแสดงออกถึงความเป็นชาตินิยมนั้น มีความเรียบง่าย และเนื้อเพลงสามารถสื่อให้เห็นถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตได้ เช่น การเช็ดฉากพื้นหลังในรายการ **무한도전** (มูฮันโดจ็อน) ให้ผู้ชมสามารถเห็นภาพเหตุการณ์ได้ชัดเจน และทำให้การส่งสารผ่านเนื้อเพลงสามารถไปถึงผู้ชมได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

ในด้านการปลูกฝังแนวคิดชาตินิยมผ่านบทเพลงร่ายของ บีวายนั้นจะเห็นได้จากในรายการและบทเพลงที่เขาแต่งขึ้นเพื่อมีเป้าหมายในการปลูกจิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่มีความรักชาติมากยิ่งขึ้น เพราะ เพลงร่ายเป็นที่ยอดนิยมในเกาหลี คนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่นิยมฟังกัน โดยรัฐบาลตัดสินใจได้ถูกต้องที่เลือกให้บีวายมาเป็นทูตประชาสัมพันธ์ของการจัดงานฉลองประกาศอิสรภาพ 3-1 ครบรอบ 100 ปี เพราะ สามารถเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่นที่อาจจะไม่ได้ตระหนักถึงความรักชาติมากนัก และในบทเพลงร่ายก็สามารถสอดแทรกทัศนคติต่าง ๆ ลงไปในเนื้อเพลงได้ จึงเป็นวิธีที่ดีในการปลูกฝังให้คนในชาติมีความรักชาติ

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาถึง ‘ศิลปินแร็ปบีวาย (BewhY) ในฐานะทูตประชาสัมพันธ์งานฉลองการประกาศอิสรภาพ 3-1 ของประเทศเกาหลีใต้ ในวาระครบรอบ 100 ปี’ ทำให้เห็นได้ว่า รัฐบาลเกาหลีใต้ให้ความสำคัญกับเยาวชนคนรุ่นใหม่ด้วยการที่พยายามจะสร้างแนวคิดชาตินิยม สร้างความรักชาติ ผ่านศิลปินแร็ปที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีในการเข้าถึงเยาวชนคนรุ่นใหม่ และการใช้เพลงร่ายเป็นสื่อกลางในการสะท้อนปัญหาต่าง ๆ หรือบอกเล่าเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ก็เป็นวิธีที่สามารถดึงความสนใจ

จากกลุ่มวัยรุ่นได้ เพราะ กลุ่มแฟนคลับของแร็ปเปอร์ส่วนมากจะอยู่ในวัย 15-25 ปี ซึ่งอาจจะไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของประวัติศาสตร์มากนัก แต่การที่นำเอาเพลงแร็ปมาเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับเยาวชนรุ่นใหม่ก็นับได้ว่ารัฐบาลเกาหลีใต้ประสบความสำเร็จกับการเลือกทูตประชาสัมพันธ์ในงานครั้งนี้

5.3 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาการสร้างค่านิยมผ่านศิลปินแร็ปในครั้งนี้จะทำให้ได้ทราบเฉพาะในมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่มีต่อแนวคิดชาตินิยม โดยผ่านบทเพลงที่ศิลปินเขียนขึ้น ทำให้ไม่มีความหลากหลายในเนื้อหา และการใช้ภาษาในเพลงแร็ปเป็นภาษาเฉพาะที่แปลออกมาแล้วอาจจะไม่ได้ความหมายเหมือนที่เจ้าของภาษา 100 เปอร์เซ็นต์

บรรณานุกรม

1. สื่อสิ่งพิมพ์

หนังสือ

วิเชียร อินทะสี. (2559). **เกาหลีในช่วงอลหม่าน ค.ศ.1864-1953** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.

กาญจนา แก้วเทพ. (2552). **การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค**. คณะนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.

เอกสารออนไลน์

หน่วยงานบริการข้อมูลและวัฒนธรรมเกาหลี กระทรวงวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว. (2559). **เรื่องราวในวันวานและปัจจุบันของเกาหลี**. สืบค้นเมื่อ 22 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก http://www.korea.net/koreanet/fileDownload?fileUrl=pdfdata/2016/12/161221FactsAboutKorea_th_1226.pdf

Marina Terkourafi. (2553). **The Languages of Global Hip Hop**. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://books.google.co.th/books?id=YoCETlhOPDEC&printsec=frontcover&hl=th#v=onepage&q&f=false>

2. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ภาษาไทย

เสกสรร อานันทศิริเกียรติ. (2562). **รำลึก 100 ปีขบวนการเรียกร้องเอกราชเกาหลี**. สืบค้นเมื่อ

- 17 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://themomentum.co/100th-year-of-korea-declaring-independence-from-japan/>
- ยศไกร ต้นสกุล. (2561). 7 เรื่องใหญ่ในประวัติศาสตร์ที่ทำให้เกาหลีอยากเอาชนญี่ปุ่น. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.gypzyworld.com/article/view/955>
- ธราดล. (2562). **South Korea ตอนที่ 5: Defensive Nationalism**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.tharadhol.com/south-korea-part5-defensive-nationalism/>
- มิ่งขวัญ รัตนคช. (2561). สุกภาพบุรุษตะวันฉาย ความขัดแย้งทางการเมือง อุดมการณ์ และความรักต่างชนชั้น ในช่วงรอยต่อความเปลี่ยนแปลงบนหน้าประวัติศาสตร์เกาหลี. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://readthecloud.co/review-mr-sunshine/>
- อัฐวรรณ อักษรนำ. (2560). **ประวัติศาสตร์เกาหลี**. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/attawan47117/keahli-phay-ti-kar-pkhhxng-khxng-yipun>
- Karoonporn Chetpayark. (2561). **เมื่อเพลงแร็ปเป็นมากกว่าความบันเทิง ย้อนดูประวัติย่อๆ ของเพลงแร็ปสายวิพากษ์สังคม**. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/social/rap-as-politics-movement/63542>

ภาษาเกาหลี

- MBCentertainment. (2560). **[무도 결방특집] 무한도전 X 역사 : 유관순 - 양세형 & 비와이, 위대한 유산**. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=5oHyTIF8T1o>
- Naver 인물검색. (2560). **비와이**. สืบค้นเมื่อ 11 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก https://people.search.naver.com/search.naver?where=nexearch&query=%EB%B9%84%EC%99%80%EC%9D%B4&sm=tab_etc&ie=utf8&key=PeopleService&os=2770086

Together100. (2561). [**총괄**] **홍보대사 위촉식 및 100주년 기념주화 현장을 가다.** สืบค้นเมื่อ 14 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก https://together100.go.kr/lay1/bbs/S1T29C30/A/2/view.do?mode=view&article_seq=83&cpage=2&rows=10&condition=&keyword=

Together100. (2561). **3·1 운동 (기미독립만세운동).** สืบค้นเมื่อ 14 กันยายน 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.together100.go.kr/lay2/S1T9C38/contents.do>

ภาษาอังกฤษ

Robert Neff. (2553). **Provisional Government in Shanghai Resisted Colonial Rule.** สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก https://www.koreatimes.co.kr/www/news/special/2010/03/113_63179.html

Medium. (2560). **A Look Into Korean Hip-Hop Culture.** สืบค้นเมื่อ 21 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://medium.com/@93/a-look-into-korean-hip-hop-culture-16850a441019>

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นางสาว ประณัฐ อมรชุตติมาวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	5 ตุลาคม 2540
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	200/22 ม.1 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ประวัติการศึกษา	
2559 - ปัจจุบัน	ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
2553-2558	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวิทยา จังหวัด กรุงเทพมหานคร สายอังกฤษ-คณิตศาสตร์